

VILNIS

LIETUVIŲ LIAUDIES LAIKRAŠTIS
LITHUANIAN NEWSPAPER
3116 So. Halsted St., Chicago, Ill. 60608
Telefonas: (312) 842-7325

VOLUME LXI. Nr. 11

LIBRARY KETVIRTADIENIS, GEGUZĖS [MAY] 29, 1980

KAINA 25 c.

KASDIEN

JUN 2 1980

STATE HISTORICAL SOCIETY
OF WISCONSIN

Lietuvos laukuose gaudžia technika

DALININKŲ SUVAŽIAVIMAS
BUS ENTUZIASTINGAS
DAR LABAI REIKALINGAS
TURISTINĖ GRUPE

Kaip žinia, birželio 8 dieną šaukiamas "Vilnis" dalininkų suvažiavimas. Šis suvažiavimas bus ypatingas. Jeigu praeitas suvažiavimas vyko abejonių šešelyje, ar "Vilnis" po sukrėtimu išsilaikys, šis suvažiavimas akcentuos, kad "Vilniai" yra galimybių gyvuoti.

Todėl labai svarbu, kad suvažiavime dalyvautų visi dalininkai, kuriems tik aplinkybės leidžia. Kuo gausnesnis bus suvažiavimas, tuo stipresnis bus jo tartas žodis, užtikrinantis laikraščio gyvavimą.

...

Iš anksto galima užtikrinti, kad šiemet "Vilnis" dalininkų suvažiavimas bus entuziastingas ir tuo, kad laikraščiai į talką atėjo naujų kadru: Nellie DeSchaff, Helen Bordner-Pažarskaitė, Julius Urbikas ir kiti.

Tenka laukti, kad aimanavimams, jog pasenome, nepajėgiamė, šiame suvažiavime vietos nebus. O svarbiausia bus,—kaip padidinti laikraštį. Perėjus į naują laikraščio leidimo techniką, metų patirtis parodė, jog tai galima.

Todėl susirinkime kuo gausiausiai su naujais pasiūlymais, suma nymais.

...

Laikraštis "Vilnis" dar labai reikalingas ne tik pažangiems lietuviams, o ir šiaip Amerikos lietuvių visuomenei. Išskiriant "Laisvę", nėra kito Amerikoje lietuviško laikraščio, kad taip teisingai informuotų, kas dedasi mūsų senojoje tėvynėje Lietuvoje, kaip "Vilnis" informuoja.

Faktai rodo, kad tarp tų lietuvių, kuriems "uždrausta" "Vilnis" skaityti, laikraštis eina iš rankų į rankas, kol sudyla. Dalininkams tai turi būti labai svarbu kaip biznio, taip idėjos atžvilgiu, kai laikraščio autoritetas kyla ir reakcinių nacionalistų aplink laikraštį pastatyta siena braška.

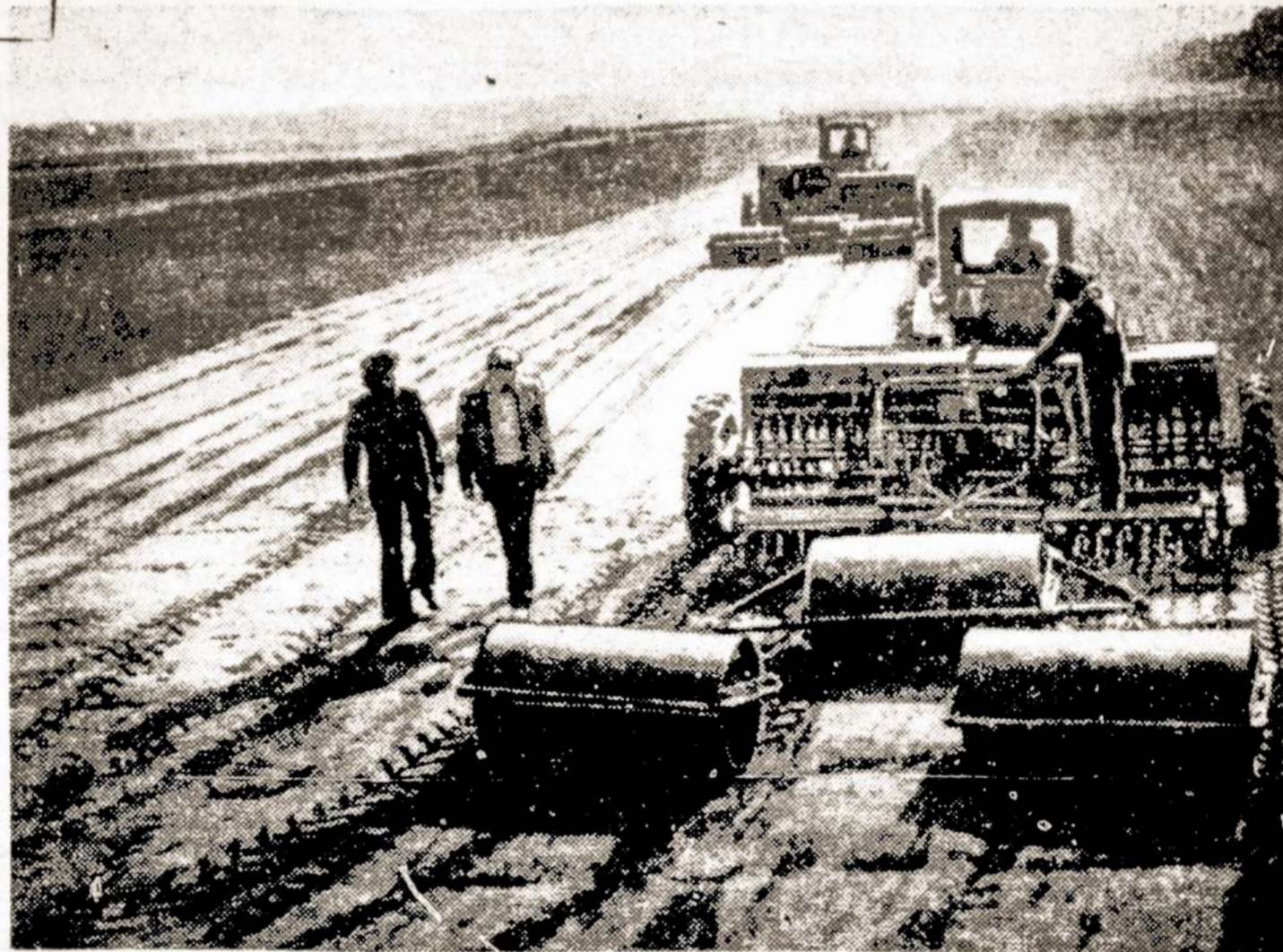
...

Tiesa, dar neatėjo laikas, kad laikraštis išsilaikytų vien iš prenumeratų, apsieitų be rėmėjų ir laikraščio bičiulių aukų. Laikraščiai dar reikalinga skaitytojų ir rėmėjų parama.

Ir per visus 60 metų laikraštis daugiausia vertėsi iš aukų! Dabar, kai matosi prošvaitės laikraščiai išieiti iš reakcinių nacionalistų apsupimo, gerų žmonių paramos reikia dar daugiau ir skubiau.

O praktika rodo, kad laikraštis materialiniai atsigauna per dalininkų suvažiavimus sveikinimais. Nepamirškime, kiek kuris išgalime, pasveikinti.

...

Laikraščio "Vilnis" senosios kartos skaitytojai beveik visi Lietuvoje yra ragavę žemdirbio duonos. Ne vienas atsimena pavasarį, kai prasidėdavo laukuose darbai, sėjos, šienapiūtės, derliui nuimti darbymečiai. Tai būdavo nelengvi nuo saulės iki saulės ištiesių dienų darbai. Ne vienas atsimena, kai per visą dieną reikėdavo sekti išitverus plūgo, traukti dalgį, mėžti mėšlą. Ne vienas atsimena, kai būdavo suplešėjusios rankos, kojos. Dabar to Lietuvos kaime nebėra. Laukuose gaudžia technika—traktoriai, kombainai. Su didžiausiais laukų darbais susidoroja per kelias dienas.

Pavyzdžiui, Kretingos rajone Karolio Poželos kolūkyje, kai prasidė-

Šiemet ir vėl vyks į Lietuvą laikraščio skaitytojų turistinė grupė; išvyks liepos 2 d. ir grįš liepos 17 dieną. Grupė Lietuvoje pabuvos 10 dienų, tuo metu Vilniuje vyks respublikinė Dainų šventė. Ekskursantams bus progos ją pamatyti.

Grupėje jau nedaug tuščių vietų. Norintys aplankyti Lietuvą, susitikti su savo giminėmis ir pažįstamais, paskubėkite užsiregistruoti.

Kaip praeitais metais, taip ir šiemet grupė važiuos per American Travel Service Bureau, antraip sakant, per W. Rasko kelionių biurą.

...

Artinasi prezidentiniai rinkimai. Be didžiųjų partijų kandidatų, Illinois valstijoje balotiruosis ir Komunistų partijos kandidatai Gus Hall ir Angela Davis.

Didžiųjų partijų kandidatams rinkiminei kampanijai pinigų yra maris. Remia juos turėdama, jų pačių kišenės irgi išsipūtusios. Komunistų kandidatams taip nėra, o išlaidų vis tiek yra. Juos remia darbo žmonės sunkiai uždirbtais centais.

Gražu būtų, kad ir mes, pažangūs lietuviai, prisidėtumėm.

S. J. Jokubka

jo sėjos darbai, į laukus išvažiavo daugiau kaip šešiasdešimt traktorių. Arba Kapsuko rajone Liubavo kolūkio sėjėjai technikos dėka pusketvirto šimto hektarų užsėjo per keturias dienas. Kad sugedus technikai nereiktų gaišti laiko, laukuose budėjo technikinio aptarnavimo brigada.

Silutiškiai Kalnųjų tarybinio ūkio sėjėjai į priesmėlio dirvas išriedėjo su šešiais traktoriais ir per pirmą saulėtą sėjos dieną avizomis apsėjo 80 hektarų. Per kelias sėjos dienas ūkio 8 mechanizuotos grandys apsėjo 2,500 hektarų vasarinių ir silosinių kultūrų.

Į Dzūkiją šių metų pavasaris atėjo pavėlavęs. Kai kur šiauriniuose šlaituose, didelių medžių paukšnėse dar baltavo sniego kaurėliai, bet pradžiuvusiose kalvelėse jau riaumojo traktoriai, barstydami trąšas. Alytaus rajono Daugų tarybinio ūkio vyriausioji agronomė Vanda Židžiūnienė pasakoja, kad sėjai, girdi, pasiruošėme iš anksto. Sukaupėme pakankamą kiekį pirmarūšės sėklos, gerai suremontavome techniką, supažindinome kiekvieną mechanizatorių su jo asmeniniais sėjos meto uždaviniais, gerai paruošėme dirvas, ir ūkio žemdirbiai per savaitę, iki balandžio pabaigos, pasėjo 844 hektarus javų, 60 hektarų kukurūzų, 27 hektarus pašarinių šakniavaisių, 80 hektarų bulvių.

Utenos rajone Uborevičiaus kolūkio laukai dar buvo įmirkę, ir sėjėjų technika į juos dar negalėjo įeiti, bet Alašo ežero pakrantėse, kur žemė kiek pradžiuvo, mechanizatoriai jau tręšė kultūrines ganyklas, daugiametes žoles, žiemkenčius. Ūkio mechanizatoriams šiemet buvo kur įsibėgėti. Pavyzdžiui, Radeikių brigadoje, kur prieš keletą metų daugelyje plotų kerojo krūmokšniai, dabar plyti dailūs laukų masyvai. Sėjos metu viename tokia lauke buvo sukonzentruota iki 40 traktorių ir kitų mašinų. Mechanizuotos grandys kasdien paruošė, patrėšė ir apsėjo ne mažiau kaip po šimtą hektarų vasarajaus. O visus pusaštunto šimto hektarų mechanizatoriai apsėjo per dešimt dienų.

Jurbarke Smalininkų tarybinio ūkio technikumui ir Viešvilės—deventosios vidurinės kaimo profesinės technikos mokyklos mokomojo ūkio žemdirbiai 250 hektarų grūdinių kultūrų sėja baigė per keturias dienas.

Ir taip visoje Lietuvoje, kai prašvito pavasaris, visur į laukus išriedėjo technika sėjos darbams. Nespėjo gerai įsismaginti nė viversiai, sėjos darbai buvo baigti, traktoriai ir kita technika iš laukų grįžo į kolūkių centrus ruošti kitiems vasaros darbams. Senoji žemdirbių karta stebisi, kad taip viskas sparčiai eina. Surinko S. J.

Trumpai

— Cilės fašistinė chunta užsimojo karines jėgas apginkluoti prancūziškoms raketomis. Dabar armijos užlaikymui išleidžia 43 proc. valstybės biudžeto, apginklavus raketomis kaštuos dar daugiau.

— Irano revoliucinė taryba užgėrė įstatymą, pagal kurį iš dvarininkų supirkinės atliekamas žemes ir jas paves valdyti valstiečių kooperatyvams.

— Kampučioj (Kambodžioj) vėl pradėjo cirkuluoti pinigai, kuriuos nuverstas promaistinis Pol Pol režimas buvo panaikinęs.

— Netgi laikraštis "N. Y. Times" sako, jog Amerikos darbininkų algu perkamoji galia krinta maždaug 17 procentų per metus.

— Už tai, kad šachas iš Panamos persikėlė į Egiptą, yra kalti Rockefelleris ir Kissingeris, sako Irano užsienio reikalų ministras Sadeh Ghotzadeh.

— Prez. Carterio draudimas neparduoti grūdų Tarybų Sąjungai eina vėjais. Kiek Amerika būtų pardavusi, tiek daugiau parduos Brazilija ir Argentina.

VILNIS

Lithuanian Peoples Bi-weekly

Published bi-weekly, Thursday, except when preceded by a Holiday, by the Workers Publishing Association, Inc.
Subscription rates in United States: one year \$10.00, six months \$5.50; Chicago \$12.00, 6 months \$6.50; Canada \$15.00, 6 months \$8.00; foreign countries \$15.00, 6 months \$8.00.

3116 So. Halsted St., Chicago, Illinois 60608 Phone 842-7325

Second-class postage paid at Chicago, Illinois

Ką reiškia būti išsilaisvinusioms

Ziaurus kolonializmas Afrikos tautas laikė per dešimtmečių dešimtmečius didžiausiu atsilikimu. Ypač buvo neprileidžiamos prie raštingumo. Pavergtose šalyse švietimas buvo paskutiniausioj vietoj. Ir tai buvo daroma tiksliai, kad neraštingi žmonės būtų lengviau valdyti, išnaudoti. Jau tvarkosi tos tautos, kurioms pavyko išsilaisvinti.

Ypač išpūdingų laimėjimų likviduojant neraštingumą pasiekė Angola. Valdant kolonizatoriams portugalams, 97 procentai šalies gyventojų buvo berašiai. Dabar per ketverius liaudies valdžios metus specialius kursus baigė 400,000 žmonių. Šiandien respublikoje yra 1.5 milijono moksleivių, 6,000 studentų. Ne mažesnių laimėjimų pasiekė Mozambikas, kur nuo 1975 metų išmoko rašto daugiau kaip 130,000 vyrų ir moterų. Dabar neraštingumo kursuose mokosi daugiau kaip 300,000 žmonių.

Madagaskare gyventojų mokymo problema nėra tokia opi: daugiau kaip pusė jo gyventojų moka skaityti ir rašyti. Ir vis dėlto jauna valstybė skiria didelį dėmesį pradinio, vidurinio ir profesinio-techninio mokymo sistemoms vystymui. Siems tikslams iš valstybinio biudžeto 1980 metais asignuota daugiau kaip 23 milijonai Malagasijos frankų.

Simboliška tai, kad kaip tik tokioje svarbioje srityje, kaip liaudies švietimas, visapusišką paramą besivystančioms šalims teikia TSRS, kitos socialistinės valstybės. Daugelyje Afrikos šalių dirba dėstytojai iš Tarybų Sąjungos. Tūkstančiai studentų iš besivystančių šalių mokosi Tarybų Sąjungoje.

Švietimo buklė rasistinėje Pietų Afrikoje sudaro didžiulį kontrastą pažangiems pertvarkymams, kurie vykdomi švietimo srityje nepriklausomose išsilaisvinusiose Afrikos šalyse. Šioje šalyje švietimo sistema visiškai atitinka šalyje viešpatuojančią rasistinę santvarką. Moksleiviui afrikiečiui asignuojama 15 kartų mažiau lėšų, negu baltajam. Be to, daroma viskas, kad afrikiečiai negalėtų mokytis.

Kiek ilgai truks, kol visoje Afrikoje bus likviduoti rasizmo ir kolonializmo židiniai, tramdantys žemyno tautoms žengti pažangos keliu, sunku pasakyti. Tačiau faktas yra faktas, kad visokių misijonierių ir misijų "švietimo" era ten baigiasi. Išsilaisvinusių šalių liaudies valdžioms, sprendžiant daugybę socialinių-ekonominių problemų, reikalingi kvalifikuoti kadrai.

Prezidentas nesilaiko duoto žodžio

Prezidentas Carteris, matyt, jeis istorijon kaip prezidentas, kuris mažiausiai laikėsi savo žodžio. Žadėjo mažinti karinį biudžetą, infliaciją, nedarbą ir t. t. Bet iš duoto pažadų iki šiol beveik nė vieno netesėjo. Praeitą spalio mėnesį stovybos darbininkams mušėsi į krutinę, kad, girdi, jūsų darbas nekovosiu prieš infliaciją. Ir ką gi nūdien matome? Prezidento kare su infliacija stovybos darbininkai yra didžiausios aukos. Dėl nežmoniško paskolų pabrangėjimo stovybos pramonė pergyvena nebe recesiją, o tiesiog depresiją. Tūkstančiai darbininkų neturi darbo, aliarmuoja, šaukia, kad administracija darytų ką nors.

Aną savaitę Bostone daugiau kaip 10,000 Massachusetts darbininkų, daugiausia stovybos, maršavo gatvėmis protestuodami prieš tokį prezidento karą su infliacija. San Diego, Cal., 30,000 stovybos darbininkų užpirkto Vašingtono viename laikraštįje visą puslapį protestui prieš prezidento užmojų leisti didinti palūkanas už paskolas namų statybai.

Nemažesnis nerimas ir automobilių pramonės darbininkų. Visa eilė profsąjungų vadovų pilnai sutinka su automobilių pramonės darbininkų vadovais, kad jų profsąjungų nariai pergyvena depresiją. Negrų getuose, kur perdėm gyvena darbininkai, jau žydi ir lapoja depresija, ir galo jai nematyti.

Prezidentas Carteris pažadą, kad sumažins nedarbą, užmiršo. Užmiršo pažadą, kad sumažins infliaciją. Vieton sumažinti, leido jai padidėti iki 18 procentų. Ir kaip skelbia Darbo departamentas, keturių asmenų šeimai vidutiniškai pragyventi jau reikia per metus turėti pajamų mažiausia \$20,000.

Taip, su \$20,000 per metus pajamų keturių asmenų šeima gali vidutiniškai pragyventi. Bet kiek tokių šeimų su \$20,000 pajamų yra! Jeigu jų būtų daug, nebūtų virš 20 milijonų žmonių, kuriuos valdžia turi šelpti socialinio aprūpinimo pašalpomis bei maisto talonais.

Laimė yra, kad Amerika didelė ir turtingiausia pasaulyje šalis. Dvieju šimtu milijonų gyventojų jūroje, milijonai skurdžių ir virš 7 milijonai bedarbių paskendę į paviršių nėra per daug išplaukę. Tačiau skurdo ir nedarbo paliestų gyvenimas nėra truputį nepavydėtinas. Nenuostabu, kad darbininkai kelia balsą, reikalauja ką nors daryti, nes mato, kad anksčiau ar vėliau ir jiems gali tecti atsiverti skurdžių kategorijos ar bedarbių armijon, kai prezidentas tik pažadais ramina susidorosias su nedarbu, infliacija ir kitomis negerovėmis.

ATKIRTIS REAKCINIAMS NACIONALISTAMS

Tarybų Lietuva, jos kaimynės Latvija ir Estija ruošiasi pažymėti Tarybų valdžios atkūrimo 40-metį. Džiaugiasi savo tėvų žemės šandien ir tūkstančiai Pabaltijo emigrantų, kuriuos kadaise negandos, karų audros atplėšė nuo tautos kamieno, išblaškė po tolimas šalis. Prisilytėdami prie tėvų žemės, jie šandien reiškia nuoširdžią pagarbą gimtajam kraštui.

Tačiau išeivių yra ir tokių, kurie, dėdamiesi patriotais, pasirengę viskam, kad tik apjuodintų savo ar tėvų gimtinę, bet ir visokiomis niekšybėmis drumstų jos giedrią nuotaiką. Tai prieš keturis dešimtmečius liaudies revoliucijos bangos nublokštos išnaudotojų klasių atplaišos, buvusių dvarininkų ir kapitalistų palikuonys.

Rafinuoto antikomunizmo, Pabaltijo reakcinės emigracijos, buržuazinių nacionalistų evoliuciją ir politinį bankrotą atskleidžia neseniai Rygoje išleista Pabaltijo, Maskvos ir Leningrado autorių knyga "Pabaltijo reakcinė emigracija šandien" (rusų kalba).

Knygoje parodyta, kaip formavosi ir kito Pabaltijo buržuazinės nacionalistinės emigracijos centrai, jų veiklos metodai. Reakcinės emigracijos vadovaujančio branduolio, į kurį telkėsi ir atviri fašistai, ir klerikalai, ir socialdemokratai, politinė ir ideologinė platforma—antikomunizmas ir antitarybiškumas.

Gana ilgą laiką lietuvių, latvių ir estų buržuazinių nacionalistų organizacijos vedė daugiausia primityvią antitarybinę propagandą prieš Pabaltijo tarybinių respublikų tautas, atvirai regino į "kryžiaus žygį" prieš TSRS. Žlugus imperialistinei politikai "iš jėgos pozicijų", septintojo dešimtmečio pradžioje tokie tiesmukiški raginimai ėmė nebepatenkinti Vakarų imperialistinių sluoksnių. Tarptautinis antikomunizmas buvo priverstas keisti ideologinių diversijų formas ir metodus. Buvo sukurtos naujos organizacijos, sujungusios reakcinius lietuvių, latvių ir estų emigrantų sluoksnius. Priešakyje buvo pastatyti vidurinės kartos emigrantai, kurie pakeitė senuosius kadrus, susikompromitavusius zoologiniu antitarybiškumu ir ryšiais su hitleriniu fašizmu. Iškeltas uždavinys antikomunistinei propagandai suteikti moksliskumo išpūdį.

Reakciniai emigrantai pagrindine savo politikos kryptimi laiko liaupinti buržuazines Lietuvos, Latvijos ir Estijos valstybes ir šmeižti tarybinio Pabaltijo respublikų socialistinius iškovojimus. Nesiliaujama tvirtinti, kad buržuazinės santvarkos dėka tariamai nepaprastai sparčiai kilo Lietuvos, Latvijos ir Estijos ekonomika, 1920-1940 metais. Tuo tarpu oficiali to meto statistika iš esmės neigia šį mitą. Buržuazijos valdymo metais Pabaltijys tapo agrarinu Vakarų kapitalistinių valstybių priedėliu. Ne tik nesivystė, bet netgi sumažėjo tokių svarbių pramonės šakų kaip mašinių gamyba ir metalo apdirbimas, lygis. TSRS pramonės produkcijos gamybos apimtis 1940 m. palyginti su 1913-aisiais metais padidėjo 7.7 karto, o Lietuvoje—2.6 karto, Estijoje—1.3, Latvijoje 0.95 karto.

Nacionalinės buržuazijos šeiminkavimo, Pabaltijo prijungimo prie krizių plėšomos Vakarų rinkos padarinys buvo chroniškas nedarbas. Ypač daug bedarbių buvo

Lietuvoje: oficialiais duomenimis 1940 m. darbo neturėjo 70 tūkstančių gyventojų. Nuo 1923 iki 1930 metų dėl sunkių pragyvenimo sąlygų iš Lietuvos emigravo apie 80 tūkstančių žmonių.

Tik Tarybų valdžios sąlygomis Pabaltijo respublikoms susidarė galimybės išties sparčiai vystyti ekonomiką. 1976 m. pramonės gamybos 1940 m. lygis buvo pralenktas Latvijoje 39 kartus, Estijoje—42 kartus, Lietuvoje—49 kartus. Didžiuliai Pabaltijo tautų pasiekimai ekonomikoje, moksle ir kultūroje itikinamai rodo, kokį teisingą kelią prieš keturis dešimtmečius jos pasirinko.

Akivaizdžių faktų priremti, klasotojai yra priversti manevruoti. Dar septintojo dešimtmečio pradžioje ir viduryje emigrantų leidiniai, siekę nutylėti arba sumažinti Pabaltijo respublikų pramonės laimėjimus, ėmė keisti taktiką, pripažindami kai kuriuos tarybinės santvarkos pasiekimus, operuodami pusiau tiesos metodu. Jie mėgina sudaryti iškreiptą vaizdą, kad esa socialistinės pramonės raida nieko neduodanti Pabaltijo tautoms, netgi daranti žalą. Iškreiptai vaizduojami didžiuliai pasiekimai, kuriuos į Pabaltijo kaimą atnešė socialistinio ūkininkavimo būdas. Remiantis ekonominės-socialinės padėties tarybinio Pabaltijo kaime analize, knygoje parodyti kolūkinės santvarkos pranašumai, jos perspektyvos.

Buržuaziniai nacionalistai, kaip ir visi antikomunistai, kovoję prieš socializmą iškraipo leninės nacionalinės politikos principus, neteislingai rodo, kaip jie įgyvendinami tarybinio Pabaltijo respublikose, bando priešpastatyti vienas tarybinės nacijas kitoms. Monografiijoje argumentuotai ir įtikinamai atskleistas šių klastočių nepagrįstumas ir tikslai, kurių siekia reacionieriai. Iškalbinga statistinių duomenų kalba knygoje prabyla taktai apie Pabaltijo tarybinių tautų liaudies švietimo, mokslo ir kultūros spartų vystymąsi.

Paskutiniaisiais buržuazijos valdymo metais Lietuvoje veikė 69 gimnazijos ir 27 progimnazijos, kuriose mokėsi 26 tūkstančiai mokinių. Dabar respublikoje daugiau mokytojų negu tose gimnazijose ir progimnazijose buvo mokinių.

Per dvidešimt buržuazijos valdymo metų Lietuvoje buvo parengti 303 inžinieriai, 475 žemės ūkio specialistai ir apie 400 gydytojų. Nuo 1945 iki 1976 metų Tarybų Lietuvos aukštasis mokyklas baigė daugiau kaip 130 tūkstančių žmonių. Panašiai vystosi liaudies švietimas ir kitose Pabaltijo respublikose.

Reakcinės emigracijos propagandistai, dangstydamiesi tikėjimo gynimo skraiste, grubiai klastoja sąžinės laisvės įgyvendinimo garantijas ir šmeižia socializmą. Knygos autoriai ryškiais faktais parodo, kaip Lietuvoje tiek tikinčiųjų, tiek ir netikinčiųjų ar ateistų sąžinės laisvės garantuoja įstatymai.

Paskutinis knygos skyrius analizuoja, kaip Pabaltijo emigracijos reakcinės grupuotės stoja prieš tarptautinio įteipimo mažinimą. Čia jos glaudžiausiai suartėja su labiausiai karingomis avantiūristi-

(Nukelta į trečią puslapį)

Vilnis, gegužės 29, 1980

RUOŠIASI RESPUBLIKINEI DAINŲ ŠVENTEI

1968 metų pavasarį Raseinių rajoniniuose kultūros namuose susikūrė kaimo kapela. Jai ėmė vadovauti Kauno J. Gruodžio muzikos mokyklos auklėtinis Gintautas Grigalis. Muzikantai entuziastai nuo širdžiai padirbėjo, pasirodė rajoninėje dainų šventėje, o sekančiais metais Akmenėje "Žemaitiško smuikelio" konkurse iškovojo 3-ąją vietą. Dabar kapela dalyvauja visuose "Žemaitiško smuikelio" konkursuose laimėdama prizines vietas.

1970-aisiais respublikinės kaimo meno saviveiklos apžiūrės zoniame ture laimėjo I vietą. Respublikiniame liaudies dainų festivalyje kapelos dainininkė Morta Brigolienė dalyvavo baigiamajame geriausių liaudies dainininkų konkurse ir buvo apdovanota garbės raštu. Šiomet kapelos muzikantas Vyngantas Petravičius respublikiniame "Dainų dainelės" konkurse buvo labai šiltai sutiktas ir žiūrovų, ir žiūri, kuri jį pripažino geriausiu zonos dainininku, o kapelą atžymėjo už gerą akomponavimą.

Sie metai kapelai ypač sėkmingi. Respublikinėje kaimo meno saviveiklos apžiūroje, tarprajoniniame ir zoniame turuose laimėtos pir-

mosios vietos, o geriausios kapelos respublikiniame ture—II vieta.

Zinoma, kapelos vadovas, Raseinių muzikos mokyklos pučiamųjų skyriaus vedėjas Gintautas Grigalis nesigaili laisvalaikio. Reikia dirbti ne tik su kolektyvu, bet ir individualiai su kiekvienu muzikantu. Pritaiko dainas kapelai, instrumentuoja, harmonizuoja, ir neblogai skamba, kai pritaiko kūrinis savo muzikantų jėgoms. O tos jėgos—jaunimas. Bet jaunimas palieka kapelą, išvažiuoja į aukštąsias mokyklas. Reikia kapelą papildyti naujais muzikantais. Ir vėl darbas iš naujo.

Geriausios kapelos respublikiniame ture laimėjusi II vietą, nežiūrind sunkumų ir keblumų, Raseinių rajoninių kultūros namų kaimo kapela entuziastingai ruošiasi Respublikinei Dainų šventei, kuri vyks Vilniuje liepos 11-13 dienomis. Kaip kapelos vadovas Gintautas Grigalis, taip kapelos kolektyvas dirba išsijuose visą laisvalaikį, kad Respublikinėje Dainų šventėje raseiniškius atstovavus kuo šauniau-siai.

Kultūros namų lankytojai nuoširdžiausiai linki jiems sėkmės.

PAVILIOJO JŪRŲ TOLIAI

Ankstyvas rytmetis. Iš žalsvo Atlanto išniro raudonas saulės diskas. Būrys delfinų lydi mūsų laivą, linksmi nardo, iššoka į orą, apsi-verčia per galvą ir vėl krenta į bangas.

Jau beveik penki mėnesiai, kai žvejybos traleris "Varėna" paliko Klaipėdos uostą. Per šį laiką, ieškodamas žuvų telkinių, jis išraižė tūkstančius mylių. Štai ir šian-dien nuo ankstauro ryto "Varėnos" denyje verda darbas. Vyras kelias gaubiamąjį tinklą su laimikiu į laivą. Sugauta kelios dešimtys tonų sardinėlės. Žvejai patenkinti. Ypač džiaugiasi laivo veteranas, vyresnysis tinklų meistras Antanas Jasiulevičius. Juk jis atsakingas už tinklų paruošimą, už sudėtingą denio techniką.

Antanas Jasiulevičius—dzūkas nuo Seirijų. Anksti netekęs tėvų,

atvyko į Klaipėdą, pas dėdę, tapo statybininku. Netoli uosto statyda-mas gyvenamuosius namus, nuo aukštų pastatų vaikinai regėjo iš žvejybos uosto išplaukiančius ir grįžtančius laivus. Ir patraukė jį neapbrėpiami jūros toliai, kelionės.

Daugiau kaip dvidešimt metų Antanas gaudė žuvis. Išraižė Baltijos, Siaurės, Norvegijos, Barenco jūras, Atlanto vandenyną. Jis apdovanotas Darbo šlovės III laipsnio ordinu, daugeliu garbės raštu.

Antanas Jasiulevičius plaukioja įvairiais žvejybos laivais. Prieš porą metų perėjo dirbti į naują žvejybos tralerį "Varėna." Šį šiuolaikinį patogų laivą pastatė Kijevo laivų statykla. Jis aprūpintas patikimais navigacijos įrengimais, vairinėje sumontuota šiuolaikinė aparatūra žuvų telkiniams ieškoti. Jūreiviams įrengtos jaukios dvivietės ir vienvietės kajutės su kondicio-

REUMATOLOGIJOS CENTRAS

Vilniuje įkurtas respublikinis reumatologijos centras kovai su reumatiniais širdies bei sąnarių susirgimais. Savo pastangas čia suvienijo "Raudonojo kryžiaus" ligoninės ir Eksperimentinės bei klinikinės medicinos mokslinio tyrimo instituto specialistai. Konsultacinę pagalbą teiks respublikos aukštųjų mokyklų medikai.

VILNIUJE AUGA DANGORAIŽIAI

Tiktai prieš metus viename Vilniaus miesto Lazdynų rajono kalnelėje pradėjo ryškėti pilki neįprasto pastato kontūrai. Iš pradžių, kai dar pastatas vos nuo žemės paau-go, sunku buvo patikėti, kad į plaukiančius debesis atsirems šešiolikos aukštų—55 metrų aukščio gyvenamasis namas. Tokios pasta-to statybos technologijos ne tik vilniečiams neteko matyti.

Miestų statybos projektavimo institute suprojektuotas pastatas iš keramzitetonio. Projekto autoriai architektai Ceslovas Mazūras ir jaunas konstruktorius Jonas Ros-teika.

notu oru. Laive yra erdvus salo-nas-valgykla, dušai. Kasdien po darbo demonstruojami meniniai fil-mai, laivo bibliotekoje galima pasi-rinkti mėgiamo rašytojo knygą. Per laivo radiją jūreiviai gauna telegramas iš namų, jie gali pasi-kalbėti radiotelefonu su bet kuria-me šalies mieste gyvenančiais savo artimaisiais. Iš Klaipėdos plaukian-tys laivai atveža laišku nuo namiš-kių. Antanas Jasiulevičius per šį reisą gavo net dvylika. Žmona rašo, kad dukrelė Sandra sėkmin-gai užbaigė antrąją klasę.

Nebeįsivaizduoja savo gyvenimo be jūros Antanas Jasiulevičius. Tačiau Atlanto platybėse jis svajo-ja, kaip netrukus su savo draugais sugrįš į Klaipėdos uostą ir iš karto išeis atostogų. Jis pasiryžęs kartu su šeima aplankyti gimtąjį Dzūki-jos kraštą, pagrybauti, pažvejoti, pasivaikščioti kvepiančiais giminės laukais. O paskui—vėl į jūrą...

Mariaus Baranausko tekstas ir nuotrauka

AEROUOSTO VIEŠBUTIS

Sostinėje statomas 323 vietų aerouosto viešbutis. Šamatinė ob-jekto vertė—980 tūkstančių rublių. Pastatą numatyta atiduoti ekploa-tacijon šių metų trečiame ketvirtyje. Projekto autorius architektas Jonas Anuškevičius.

Sis gyvenamasis namas patikėtas statyti Kauno aukštuminių statinių montavimo valdybai. Statyboje dir-ba trylika prityrusių šios valdybos montuotojų betonuotojų. Nuo pat statybos pradžios vadovauja jaunas darbų vykdytojas Jonas Kraujalis.

Dabar statybininkai ruošia pama-tus antram tokiam namui. Vilniaus miesto Lazdynų rajone numatoma pastatyti devynis monolinius ke-ramzitetonio daugiaaukščius namus. Siems pastatams puošti bus panaudota daug įdomių vizualiai patrauklių architektūrinių detalių.

Akademijos neakivaizdininkai

Lietuvos žemės ūkio akademijos neakivaizdinio mokymo skyrius jau paruošė daugiau kaip 3600 specia-listų. Dauguma jų sėkmingai dirba ūkių vadovais, agronomais, ekono-mistais, buhalteriais, brigadinin-kais, skyrių valdytojais. Šiuo metu akademijoje neakivaizdininku būdu mokosi 3724 studentai.

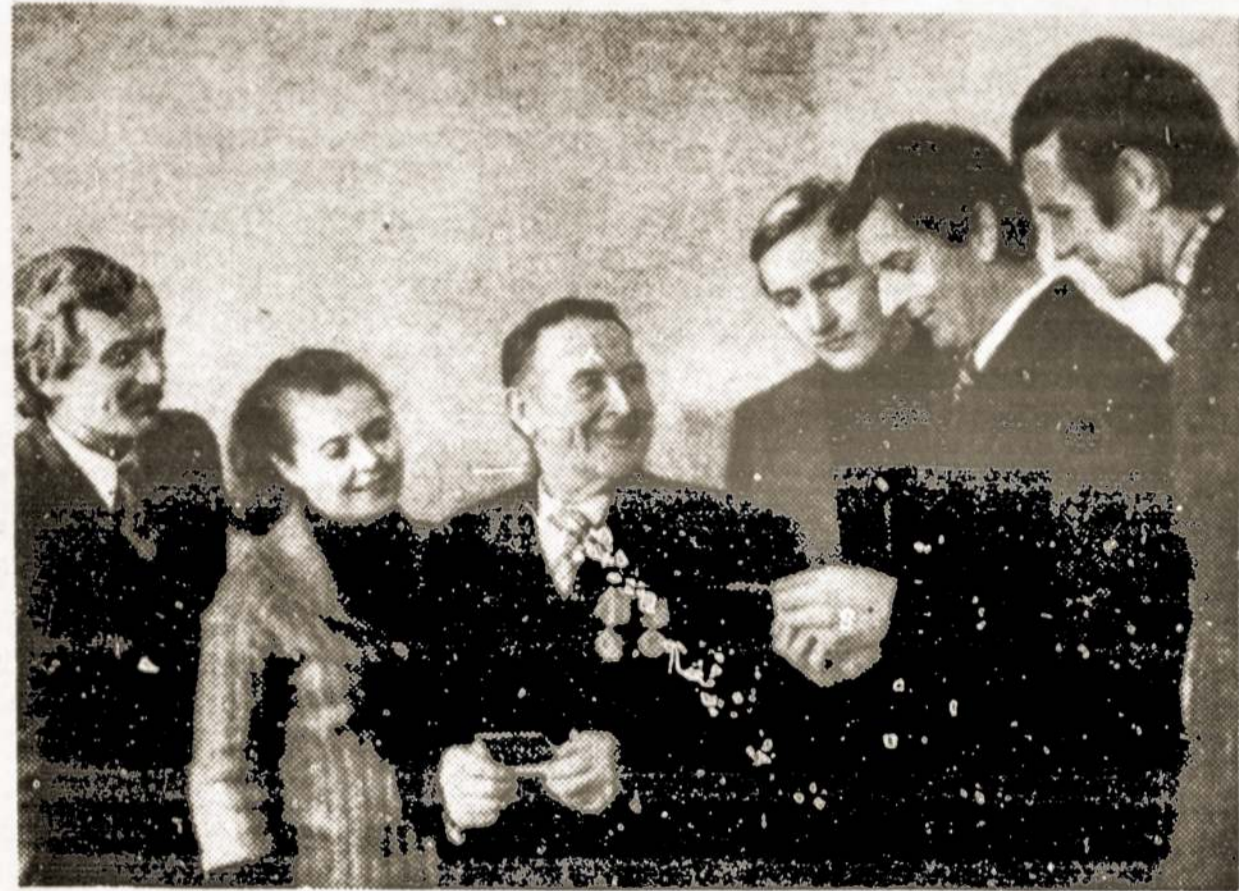
Neakivaizdininkai studijuoja pa-gal naujausius mokymo planus, jiems ruošiami ir leidžiami metodi-nė literatūra, plečiamas bendradar-biavimas su darbovietėmis. Kas-met gerėja specialistų paruošimas, vis daugiau neakivaizdininkų diplo-minių darbų įdiegiama gamyboje.

Panevėžio "Ekran" gamyklos dainų ir šokių liaudies ansamblių šokėjai koncerto pertraukos metu.

T. Žebrausko nuotrauka

“Mačiau žydintį sodą . . .”

Lenino ordininkas B. Juodulaitis [centre] su jaunaisiais Šakių rajono Lenino kolūkio žemės ūkio specialistais. M. Baranausko nuotr.

Iš Kauno pusės važiuojant į Sakius, tuoj už Lukšių dešinėje kelio pusėje svyro didelis sodas. Prieš trisdešimt metų jį pradėjo veisti sodininkas Benediktas Juodulaitis. Apsodino vaismedžiais pusantro šimto hektarų. Tais laikais tai buvo didžiausias sodas respublikoje, o jo ikūrėjas pelnė aukščiausią Tėvynės apdovanojimą—Lenino ordiną.

Miestelio pakraštyje, seno parko pašonėje prisiglaudusio geltono namelio šeimininką B. Juodulaitį Lukšiuose žino ir mažas, ir senas. Ne vien todėl, kad šis garbingo amžiaus sulaukęs žmogus dar iki šiol tebedirba Lenino kolūkyje, kad ne vienam kaimynui yra dovanojęs retos veislės medelį ar krūmą. Daugeliui ypač jaunesnių žmonių įdomu išgirsti iš kovų veterano lūpų, kaip jis, 1933 metais tapęs partijos nariu, buržuazijos valdymo metais kartu su idėjos draugais veikė pogrindyje.

O papasakoti iš tiesų yra ką. Lenino, socializmo idėjos pasiekė buvusį valsčiaus centrą—Lukšius tuoj po “Auroros” šūvių. 1918 metais į gimtinę grįžo skulptorius Vincas Grybas. Pirmojo pasaulinio karo metais tarnaudamas armijoje, jis suartėjo su bolševikais. Lukšiuose V. Grybas sukūrė komunistinę organizaciją ir atstovavo jai pirmojoje LKP konferencijoje Užbaliuose. 1918 metų lapkričio mėnesį Lukšiuose buvo sudaryta viena pirmųjų Lietuvoje valsčiaus darbininkų atstovų taryba. Ši taryba išsilaikė vos kelis mėnesius, tačiau pasėta laisvės sėkla sudygo.

Šakių rajono Lenino kolūkio vaikų darželio žaidimų kambaryje. M. Baranausko nuotr. (ELTA)

Lukšiuose ir jų apylinkėse, buržuazijai valdant kraštą, dažnai plazdėjo raudonos vėliavos, plito komunistinė literatūra.

— Sunkiausių išbandymų dienomis prieš savo akis matydavau žydintį sodą,—sako B. Juodulaitis.—Jis lydėjo mane karo—pradžioje traukiantis į šalies gilumą ir tada, kai patekęs į priešo rankas, buvau mėtomas iš vienos koncentracijos stovyklos į kitą . . .

Per trisdešimt metų Šakių rajono Spalio revoliucijos ordino Lenino kolūkis tapo vienu geriausių respublikoje. Jo valdose puseptinto tūkstančio hektarų žemės, kurią vagoja beveik šimtas traktorių, per javapjūtę laukuose dirba dvidešimt keturi kombainai. Praėjusiais metais iš hektaro prikulta po 37,2 cnt grūdų, šimtui hektarų naudmenų pagaminta po 832 cnt pieno ir po 210 cnt mėsos. Ūkio gyvulių augintojai iki V. Lenino gimimo 110-ųjų metinių baigs vykdyti mėsos pardavimo valstybei penkmečio užduotį.

Jau beveik trisdešimt metų kolūkiui vadovauja pokario laikų liaudies gynėjas Kostas Glikas—Socialistinio Darbo Didvyris, LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatas. Be pirmininko, dar septynių ūkio darbštualių triūsas įvertintas Lenino ordinu. Galinga jėga sprendžiant visus ūkio reikalus yra partinė organizacija, jungianti daugiau kaip pusšimtį įvairiuose padalinuose dirbančių komunistų.

Prieš porą metų visi kolūkiečiai iš vienkiamų baigė persikelti į gyvenvietes. Jose statomi patogūs namai, buitinio aptarnavimo ir prekybos centrai. Ūkyje nesiskundžiama darbo rankų trūkumu. Vien jaunimo iki trisdešimties metų amžiaus čia dirba daugiau kaip šimtas žmonių. Centrinė ūkio gyvenvietė Lukšiai pastaraisiais metais pasipuošė nauju V. Grybo vidurinės mokyklos pastatu, žemdirbių vaikai lanko darželį, kurį visiškai išlaiko kolūkis. Erdviuose kultūros namuose veikia trylikos meno saviveiklos ratelių, dažni svečiai čia ir profesionalūs kolektyvai.

Pačiomis išsilmingiausiomis progomis kolūkiečiai susirenka Lukšių centre, prie V. Lenino paminklinio bareljefo. Kiekvieną pavasarį čia pražysta gėlės, sužaliuoja krūminiai. Juos rūpestingai prižiūri senasis pogrindininkas, kolūkio valdybos narys sodininkas B. Juodulaitis. A. Norvaišas

LIETUVOS UOSTAMIESČIO SILUETAI

Jaunėja ir puošiasi Klaipėdos gatvės. Rūpestingai prižiūrimi kiemai, namų fasadai. Vis daugiau puikaus interjero miesto visuomeniniuose pastatuose. Ypač skoningai, savitai tvarkomi skverai ir aikštės. Čia sumaniai šeiminkaujama, gyventojai rodo iniciatyvą ir stengiasi kuo galint prisidėti.

Prie miesto tvarkymo aktyviai prisideda gamybiniai kolektyvai, vasarą rengiamos moksleivių ir studentų darbo ir poilsio stovyklos, statybos būriai miesto aplinkai tvarkyti.

Iš jūreivių dovanų—jūrų muziejaus ekspozicijos, iš asmeninių ko-

lekcijų—liaudies meno, laikrodžių parodos. Unikaliomis knygomis pildosi bibliotekų lentynos, kaupiasi eksponatai kultūros muziejui.

Estetiniam auklėjimui turi poveikį per pastaruosius metus Tarybų Lietuvos pajūryje subrendusi menininkų šeima. Grožio pajutimas, gėrio siekis niekad nėra svetimas žmogui. Malonu kai tave dailininkas kilsteli, kai parodo tai, ką ir pats, rodos, būtų pamatęs. Rodos, ir tu dalyvauji toje kūryboje.

Kiekvienas meno kūrinys džiugina, tuo labiau, jeigu jis apie uostamiesį, apie pajūrio žmones.

Virgilijaus Burbos lino raizyns “Eilės apie pergalę”.

PAGRAŽEJO ZARASAI

Per pastaruosius dvejus-trejus metus Zarasų rajone nemažai padaryta žmogaus gerovei, buitines kultūrai kelti. Pagražėjo, ūgtelėjo ir Zarasai—ežerų apsuptas, ant kalnų išsimešęs rajono centras.

Zarasų mieste per šį penkmetį buvo bemaž tūkstantis ikurtuvių.

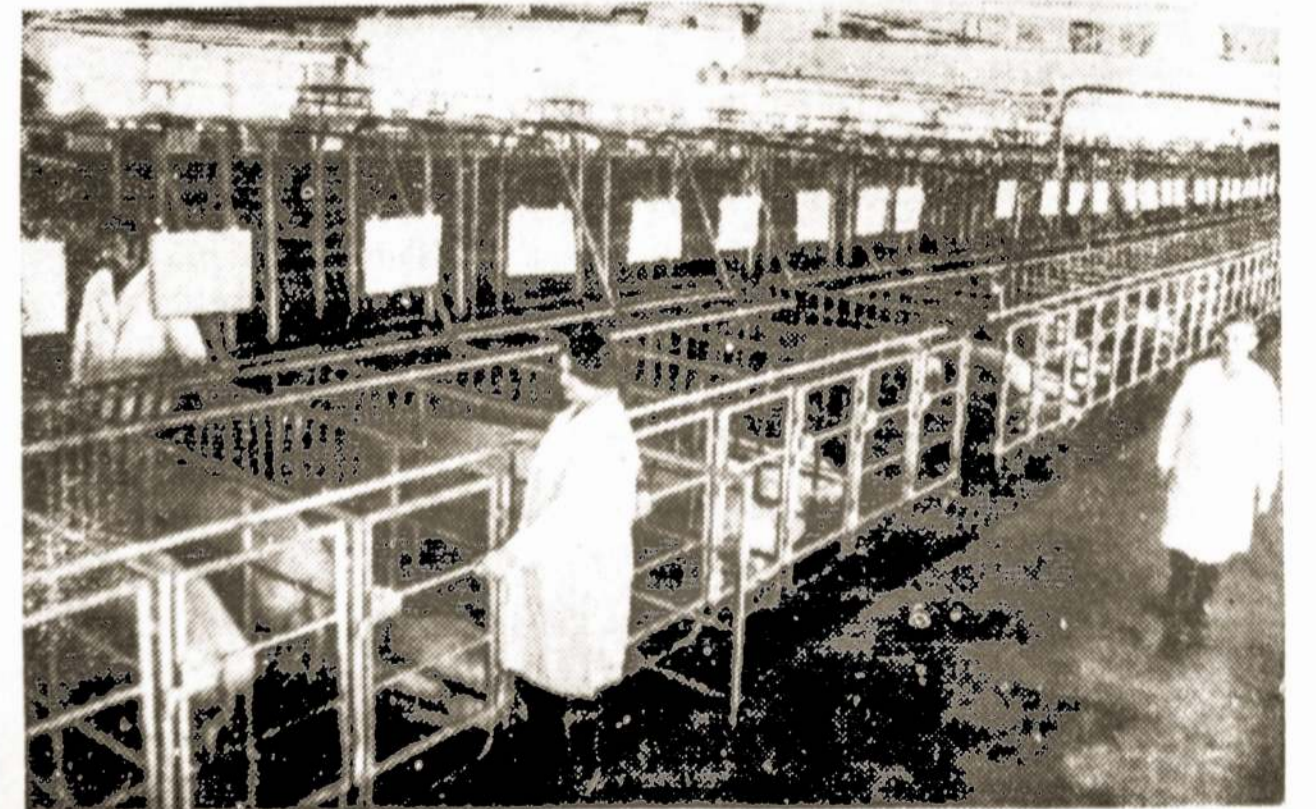
Miesto rytinėje dalyje gana sparčiai auga naujas gyvenamasis mikrorajonas. Kartu remontuojami seni pastatai, tvarkoma jų aplinka. Rekonstruotas visų pagrindinių gatvių apšvietimas, tik pernai išasfaltuota keletas gatvių, nutiesta 3 tūkstančiai kvadratinį metrų šalių gatvių.

“GYVENIMAS—LIAUDZIAI IR KOVAI”

Taip pavadintą plakata išleido Vilkaviškio rajono partijos komitetas kartu su Lietuvos TSR paminklų apsaugos ir kraštotyros draugijos rajono skyriumi. Paskirtas jis kraštiečio V. Mickevičiaus-Kapsuko gimimo 100-osioms metinėms.

Gausiai iliustruotame leidinyje pasakojama apie revoliucionieriaus jaunystės metus, kovų kelia, apie tai, kaip įamžintas revoliucijos šauklio atminimas, įgyvendinamos jo skelbtos idėjos timtuosiuose Būdviečiuose—V. Kapsuko kolūkyje.

DIDŽIAUSIAME RESPUBLIKOS KOMPLEKSE

Panevėžio tarpukinė gyvulininkystės įmonė—didžiausia respublikoje, kasmet čia bus nupenuoma po 54 tūkstančius kiaulių. Ateinančiais metais, pasiekus projektinį pajėgumą, kompleksas patieks 5850 tonų kiaulienos.

Įmonės darbuotojai anksčiau laiko įvaldo gamybinius pajėgumus. Per šiuo metu pirmąjį ketvirtį patiekta apie 400 cnt viršplaninės kiaulienos. Padidėjo ir penimių paros priesvoriai—iki 576 gramų.

Komplekso kolektyvas siekia šiais metais gauti 45 tūk. tančius paršelių, realizuoti 3200 tonų kiaulienos. 1800 paršelių numatoma parduoti gyventojams.

T. Žebrausko nuotrauka
Vilnius, gegužės 29, 1980

ŽMONĖS IR ŽEMĖ

Praėjusio pasaulinio karo liepsna negailestingai nušlavė nuo žemės paviršiaus Raseinius, aniems laikams nemažą Lietuvos miestą. Kai to žiauraus karo pabūklų griausmas vis labiau tolo į Vakarus, čia sugrįžę žmonės rado vos keletą sveikesnių pastatų. Tarp juodų degusių ir vėjo žarstomų pelenu, tarsi stebuklu išlikęs, į šį kraupų vaizdą nuo postamento ramiai tebežvelgė tik santūrus Žemaitis, vienas pačių išpūdingiausių įžymaus lietuvių skulptoriaus Vinco Grybo sukurtų paminklų. Savo kūrybos objektu pasirinkęs valstietį, menininkas tikėjo paprasto darbo žmogaus sugebėjimu pakelti didžiausias negandas, tikėjo neišsenkama jo galia. Pats dailininkas žuvo pirmosiomis karo dienomis nuo fašistinių budelių rankos.

Raseiniai, kaip ir daugelis kitų sugriautų ar sudegintų miestų ir kaimų, atsistatė, pakilo naujam gyvenimui. Užgydė sunkias žaizdas ir gimtoji žemė. O ten, kur Žemaičių plentą kerta platus Rygos-Kalinigrado (Karaliaučiaus) greitkelis, raseiniškiai prieš keletą metų padėjo pastatyti dar vieną monumentą. Ant aukštos Kryžkalnio kalvos iškilio didingas skulptoriaus Broniaus Vyšniausko sukurtas paminklas Tarybiniais kariams, su kuriais už Nemuno krašto išvadaviną kovėsi ir Lietuviškosios 16-osios divizijos kariai.

Neseniai Raseinių apylinkėse pastatytas dar vienas reikšmingas paminklas, bylojantis, kad Lietuvoje numeliuruoti du milijonai hektarų laukų arba du trečdaliai visų pernelę drėgnų, užmirkusių, brūzgnais apaugusių žemių. Dabar kiekvienas toks numeliuruotas hektaras papildomai duoda maždaug dešimčia centnerių daugiau grūdų, subrandina žymiai gausesni daržų, bulvių, kitų lauko kultūrų derlių. O juk melioratoriai ne tik sukultūrina laukus. Jie padeda nukelti senuosius vienkiemius, stato užtvankas ir drėkinimo sistemas, tvarko gamtovaizdį. Paprastai kalbant, kuria ne tik gėrį, bet ir grožį. Apie tai, beje, jau ne kartą rašėme. Šį kartą norėtume papasakoti apie pačius melioratorius—kaip jie gyvena, kaip praleidžia laisvalaikį.

Apsilankykime pas tuos pačius raseiniškius, kurie prieš ketvirtį amžiaus savo centru pasirinko senąją Ariogalą. Beveik visi vienaaukščiai mūriniai namai, kurių čia pastatyta keli šimtai, yra melio-

ratorių šeimų nuosavybė. Nemažai jų gyvena ir penkiaaukščiuose daugiabučiuose, kurie priklauso melioracijos valdybai. Čia—trijų ir keturių kambarių butai su visais patogumais, už kuriuos per mėnesį gyventojai moka tik iki 15 rublių. Kadangi beveik kas antra šeima turi savo automobilį, melioracijos statybos valdyba daugeliui jų pastatė garažus. Melioratoriai taip pat pasistatė ir savo prekybos bei buitinio aptarnavimo centrą, gražų vaikų darželį, kuriais naudojami ir kiti ariogališkiai. Jų poilsio namai su suomiškomis saunomis, kaskadų maudyklėmis, jaukiomis svetainėmis ir poilsio kambariais, galima sakyti, net prabangūs. Be to, pernai rajono melioratoriai pasistatė ištaigingą vilą Juodkrantėje ant Kuršmarių kranto, kur vienu metu gali ilsėtis iki 70 šeimų.

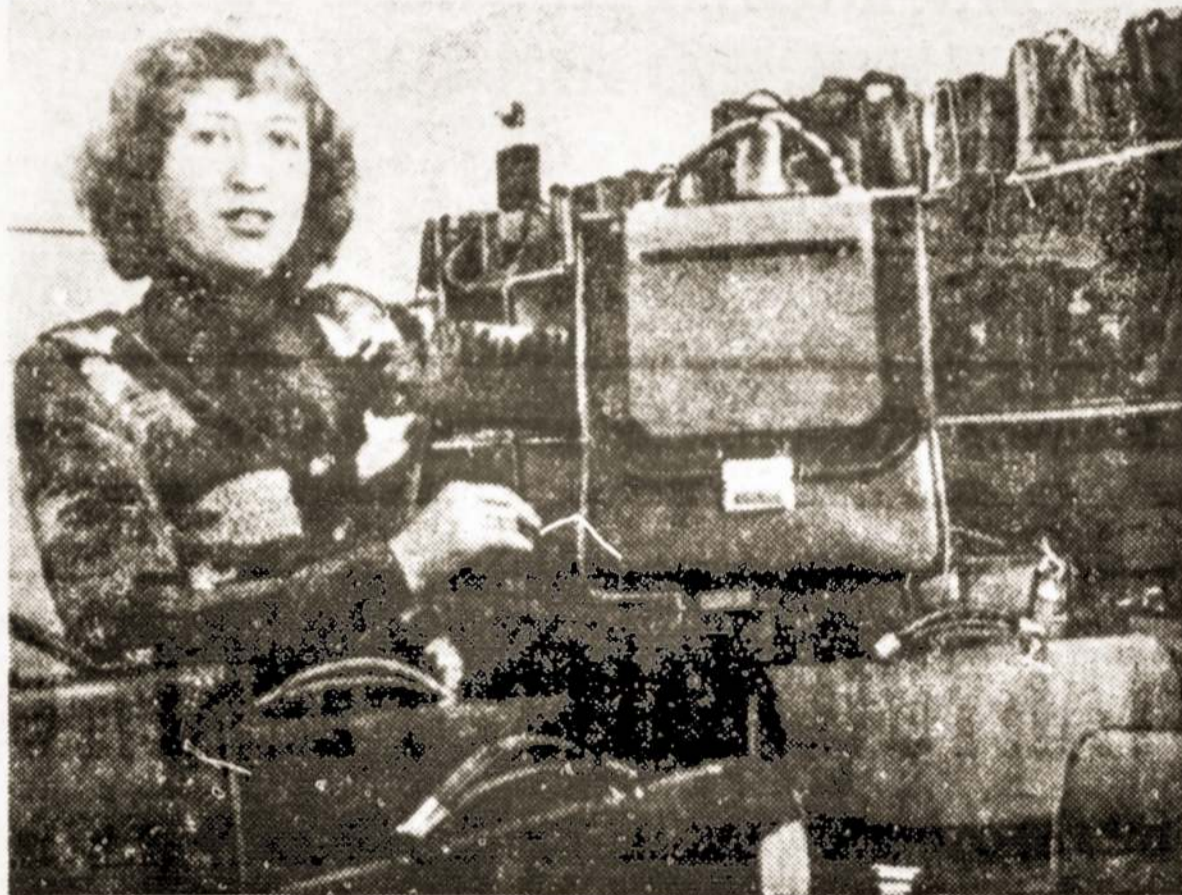
Sio krašto melioratoriai plačiai Lietuvoje žinomi savo darbais. Ariogaloje veikia pažangių melioracijos statybos metodų praktikuamas. Ką naujesnio pasiūlo mokslas, jie vieni pirmųjų tai išbando ir pritaiko. Visoje Žemaitijoje dažnai koncertuoja melioratorių saviveiklinio meno kolektyvai. O Antano Vizbaro vadovaujamas vyrų choras praėjusioje Jubiliejinėje dainų šventėje Vilniuje tapo vienu iš jos laureatų. Aukšto meninio lygio yra pasiekę ir moterų choras. Zaidžiantys krepšinį vaikinai su "Melioratoriaus" emblema sudaro vieną pajėgiausių antros lygos komandų respublikoje. Melioratorių kolektyve kultivuojamas stalo tenisas, lengvoji atletika, nemažai kitų sporto šakų. Pagaliau ariogališkiai melioratoriai garsėja ir gražiu savo aplinkos susitvarkymu.

Su kuo tik kalbėjau čia atvykęs, visi geru žodžiu atsiliepią apie Vincą Legecką, Feliksą Balšaitį, kitus Didžiojo Tėvynės karo frontininkus, melioracijos statybos valdybos kolektyvo veteranus, kurie vadavo Lietuvą. Nusivilkę kario milines, jie pirmieji stojo pertvarkyti žemę ir labai daug padarė, kad ši žemė būtų tokia dosni ir graži, kad žmonės gyventų laimingai.

Melioratoriai—tikri gimtojo krašto šeiminkai. Štai ir ilgametį Raseinių melioratorių vadovą Antaną Siudiką, su kuriuo dažnas kasdien aptaria naujus darbus ir gyvenimiškus reikalus, rajono darbo žmonės išrinko Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatu.

Jonas Bagdanskis

GAMINIAI MOKSLEIVIAMS

Siaulių odinės galanterijos fabriko produkcija pelnė gerą paklausą ne tik Lietuvoje, bet ir toli už jos ribų. Šiauliečių pagamintos kuprinės, rankinukai, aplankai yra patogūs, patvarūs, skoningai apipavidalinti.

Didelį dėmesį žmonės specialistai skiria produkcijos asortimentui atnaujinti. Vartotojai jau pamėgo naują praktišką galanteriją vyresniųjų klasių moksleiviams ir studentams. Jai gaminti pritaikyta pažangesnė technologija, nauji apdailos metodai. Šiomet vyresniųjų klasių moksleiviams ir studentams Šiaulių galanterininkai planuoja patiekti 20 tūkstančių gaminių, kurių pavyzdžius sukūrė žmonės specialistės Alfonsa Stripeikienė ir Dalia Kavaliauskienė.

Nuotraukoje: Šiaulių odinės galanterijos fabriko laboratorijos inžinierė technologė Genutė Amontienė.

LIAUDIES ATMINIMO LOBYNAS

Muziejai—tai senovės, praeities relikvijų aruodai, kuriuose sukauptas ir saugomas reikšmingas istorijos bei kultūros palikimas. Lietuvių tauta, kaip niekada anksčiau, gerbia ir vertina savo krašto praeities palikimą. Tarybų valdžios metais priimti specialūs muziejų, paminklų apsaugos įstatymai. Juose pabrėžiama, kad praeities palikimas yra visos liaudies turtas ir jis turi tarnauti mokslo, liaudies švietimo ir kultūros vystymo, darbo žmonių ideologinio, dorovinio, patriotinio ir internacionalinio bei estetinio auklėjimo tikslams.

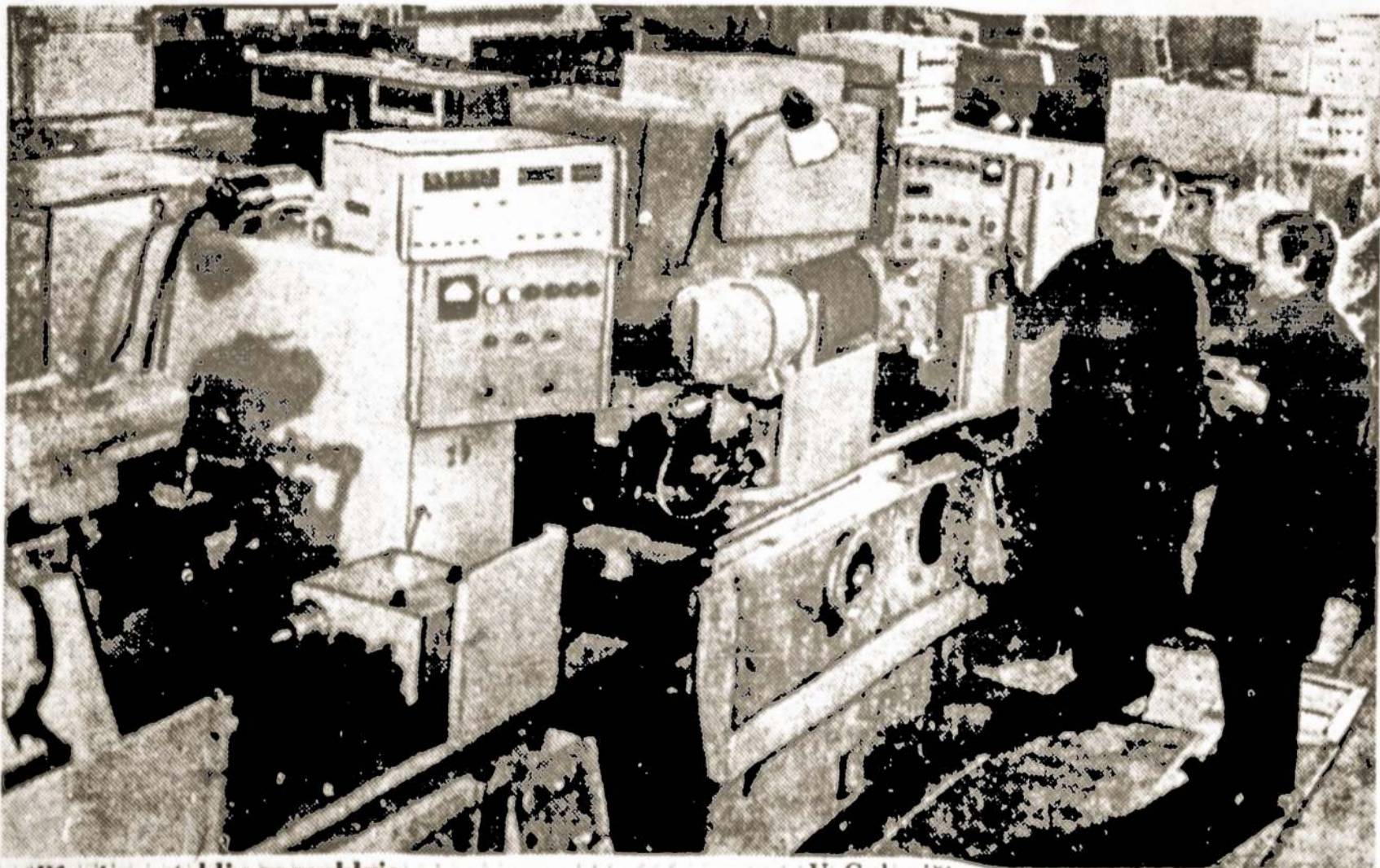
Tarybų Lietuvoje yra 38 istorijos-revoliucijos, istorijos, memorialiniai, kraštotyros, gamtos, meno, literatūros bei kiti muziejai. Didžioji dauguma jų įkurti Tarybų valdžios metais. Muziejų fonduose dabar sukaupta beveik pusantro milijono eksponatų. Šimtai darbo šlovės muziejų sukurta žmonėse, istaigose, kolūkiuose ir tarybinuose ūkiuose. Visi muziejai atspindi ilgą istorinį lietuvių tautos kelią į pažangą, į socializmą. Muziejai parodo ir šiandienos gyvenimą, brandaus socializmo visuomenės laimėjimus.

Tarybų Lietuvos muziejus pernai aplankė 5 milijonai žmonių. Daugiau kaip milijonas žmonių pabuvojo Vilniaus valstybiniame dailės muziejuje, beveik 900 tūkstančių—Kauno valstybiniame dailės muziejuje, apie 421 tūkstantį—Trakų istorijos muziejus. Daug lankytojų priėmė Kauno IX forto muziejus, Lietuvos TSR Revoliucijos muziejus Vilniuje, Rumšiškių liaudies buties, Panevėžio kraštotyros ir kiti muziejai.

Lietuvos muziejuose dabar dirba 1700 darbuotojų. Jie atlieka didelį mokslinio tyrimo, kultūros-švietimo bei auklėjamojo darbą. Čia organizuojami visuomenei susitikimai su mokslo ir meno veikėjais, kovų už Tarybų valdžią dalyviais, rengiami vakarai, paskaitos, pašnekesiai, minėjimai. Muziejai vysto platų kraštotyrynį darbą, įtraukia visuomenę į istorinių, architektūrinių, archeologinių ir kitų paminklų saugojimo darbą, nemaža dalimi prisideda įamžinant žymių lietuvių tautos žmonių atminimą.

Pernai buvo įkurti du nauji muziejai. Pažymint Vilniaus universiteto 400-ųjų metų jubiliejų, gražiai restauruotoje buvusioje Jono bažnyčioje įsteigtas Pažangiosios mokslo minties muziejus. Jis plačiai atspindi Universiteto istoriją, parodo žymiuosius jo mokslininkus, jų įnašą į mokslo vystymą ir lietuvių tautos kultūrą. Plačiai parodytas įvairiapusis Universiteto gyvenimas, jo spartus augimas Tarybų valdžios metais. Praėjusią vasarą pirmuosius lankytojus taip pat priėmė Jūrų muziejus Klaipėdoje.

Siuo metu statomas didingas memorialas fašizmo aukoms atminti Kauno IX forte, kurio kazematuose buržuazinės Lietuvos metais buvo kalinami komunistai bei kiti pažangūs žmonės, o fašistinės okupacijos metais čia buvo nužudyta beveik 10 tūkstančių žmonių. Vilniuje sparčiai statomas naujas Lietuvos TSR revoliucijos muziejus. Nauja ekspozicija čia bus įrengta dar šią vasarą, kai švėsime Tarybų valdžios atkūrimo Lietuvoje 40-metį.

Vilniaus šlifavimo staklių gamykloje. Vilnis, gegužės 29, 1980

V. Gulevičiaus nuotr.

ŽEMDIRBIAI ĮSISAVINA MOKSLO ŽINIAS

Prieš trejetą dešimtmečių Tarybų Lietuvoje žemdirbystė pradėta tvarkyti naujais, socialistiniais pagrindais. Stambūs kolektyviniai, tarybiniai ir valstybiniai ūkiai vysto kryptingą, visus agrotechnikos reikalavimus atitinkančią žemdirbystę. Iš kitų tarybinių respublikų ir užsienio šalių Lietuvos kaimas kasmet gauna vis daugiau ir modernesnių traktorių, kombainų, automobilių ir kitos našios technikos.

Dabar daug žemdirbystės ir gyvulininkystės gamybos procesų kompleksiskai mechanizuota ir automatizuota. Nemažai pastatyta ir statoma modernių gamybinių pastatų. Valdyti sudėtingus įrengimus gali tik aukštos kvalifikacijos specialistai. Juos ruošia Lietuvos žemės ūkio akademija ir Veterinarijos akademija. Abi šios aukštosios mokyklos kasmet išleidžia daugiau kaip po tūkstantį absolventų. Tai—agronomai, inžinieriai mechanikai, inžinieriai elektrikai, hidromelioratoriai, ekonomistai, žemėtvarkininkai, zooinžinieriai, veterinarijos gydytojai. Be to, respublikoje veikia 28 įvairaus profilio žemės ūkio technikumai. Jie kasmet paruošia nemažą specialistų su specialiuoju viduriniu išsilavinimu, kurie dirba brigadininkais, jų pavaduotojais, fermų vedėjais, padalinių vadovais, buhalteriais ir kituose ūkių baruose.

Kolūkiuose, tarybiniuose ūkiuose sparčiai įgyvendinamos mokslo rekomendacijos, technikos naujovės. Visa tai reikalauja daug žinių. Todėl visi—tiek specialistai, tiek eiliniai žemdirbiai—turi nuolat mokytis, kelti savo kvalifikaciją. Žiema—geriausias žemdirbių mokymosi metas.

Kasmet Lietuvoje atliekamas nemažas darbas rengiant vadovaujančiųjų darbuotojų ir žemės ūkio specialistų, kolūkių, tarybinių ir kitų valstybinių ūkių masinių profesijų kadrus ir keliant jų kvalifikaciją. Pernai prie Lietuvos žemės ūkio akademijos ir Lietuvos veterinarijos akademijos veikiančiuose fakultetuose, žemės ūkio valdymo mokyklose ir žemės ūkio kadru tobuli-

nimosi mokyklose, respublikiniuose ir rajonų kursuose mokėsi 17,1 tūkstančio žemės ūkio vadovų ir specialistų. Be to, bedirbdami savo tiesioginį darbą, liaudies universitetų žemės ūkio fakultetuose, ekonomikos mokyklose ir kitomis mokymosi formomis 1978/1979 mokslo metais mokėsi 110 tūkstančių kaimo dirbančiųjų.

Atliekamas reikšmingas darbas plečiant ir gerinant mechanizatorių kadru rengimą, keliant jų kvalifikaciją ir įtvirtinant juos kaime. Šiuo metu kolūkiuose, tarybiniuose ir kituose valstybiniuose ūkiuose dirba apie 46 tūkstančius traktorininkų mašinistų.

Tačiau kai kurių rajonų kolūkių, tarybinių ir kitų valstybinių ūkių apsirūpinimas mechanizatorių kadrais dar neatitinka intensyvios žemės ūkio gamybos reikalavimų. Mechanizatorių kadru skaičius didėja lėčiau, negu auga mašinų bei traktorių parkas, o tai trukdo daug kur našiau panaudoti techniką.

Neseniai Tarybų Lietuvos vyriausybė priėmė nutarimą dėl žemės ūkio kadru ir jų kvalifikacijos kėlimo, kuriame pabrėžiama, jog vienas svarbiausiųjų uždavinių dabar—nuolat gerinti žemės ūkio vadovų ir specialistų, kolūkių ir tarybinių ūkių masinių profesijų kadru rengimą bei jų kvalifikacijos kėlimą. Nutarime numatyta, kad 1980 metais žemės ūkio vadovaujančiųjų kadru ir specialistų rengimo bei jų tobulinimosi, kvalifikacijos kėlimo kursuose prieš Lietuvos žemės ūkio akademijos mokysis 725, o prie Veterinarijos akademijos—975 žmonės. Vien mechanizatorių rengimo kursus šiemet lankys 2500 žmonių, trumpalaikiuose kursuose dirbti grūdų kombainais bus apmokyta 1000 mechanizatorių. Didžiųjų Lietuvos miestų pramonės įmonės parengs 625 mechanizatorius.

Paskaitas žemdirbiams skaito mokslo darbuotojai, aukštųjų ir specialiųjų vidurinių mokyklų dėstytojai, žemės ūkio specialistai, taip pat žemės ūkio gamybos pirmūnai. V. Studikas

PASIRUOŠĘ VAŽIUOTI Į LAUKUS

Platus Kauno rajono Pajiesio kolūkio laukai. Vien vasarą sėja daugiau kaip 1,800 hektarų. Todėl ūkio technikos šeimininkai per žiemą nuoširdžiai triūsė remonto dirbtuvėse, ruošdamiesi pavasarjo darbymečiui.

Nuotraukoje: Pasiruošę važiuoti į laukus kolūkio mechanizatoriai (iš kairės) Viktoras Murinas, Petras Lukošūnas, Juozas Kvietkauskas, Albinas Kislius, Vytautas Kairaitis, Albertas Balažentis.

Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatė komjaunuolė N. Petrikaitė dirba Klaipėdos medvilnių audinių susivienijime "Trinyčiai". Ji geriausias komjaunimo-jaunimo brigados pervyniotėja.

Nuotraukoje: brigados narės sveikina savo darbo draugę, išrinkus ją LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputate (iš kairės)—verpėja S. Gadeikytė, cecho meistrė E. Bucevičiūtė, pervyniotėjos N. Petrikaitė (centre), E. Grabytė, S. Astrauskaitė. B. Aleknavičiaus nuotr. (ELTA)

UŽAUGINA TŪKSTANČIUS CENTNERIŲ ŽUVIES

Sekmingi praėjusieji metai buvo Daugų žuvininkystės ūkio žydrųjų vandenų šeimininkams. Ir ežerų, ir tvenkinių platybės gausiai pažėrė gėrybių, su kaupu atsilygindamos už triūsą. Ūkis valstybei pardavė 3,098 centnerius puikios kokybės žuvies, įvykdė išpareigojimus.

Praėjusių metų rezultatais ypač patenkinti tvenkinių šeimininkai. Jie išaugino ir realizavo 2,740 centnerių karpių—daugiau negu pačiais palankiausiais metais praeityje. Beveik visi karpiai, tiek išauginti ūkio centriniame tvenkinių skyriuje, tiek Varėnos rajone esančiame Grūdos skyriuje, buvo visi kaip vienas—kilograminiai.

Daugų žuvininkai pernai tvirtai pirmavo respublikoje. Jiems pavyko aplenkti Išlaužo, Paupio, Pavėžupio, kitų žuvininkystės ūkių tvenkinių meistrus.

Ūkio direktorius Petras Kizalas, neslėpdamas pasididžiavimo, paminėjo darbštuolius. Tai ir Jonas Griška, pernai išauginęs 759 centnerius tvenkininės žuvies, ir Vincas Šilauškas, išauginęs 600 tūkstančių mažų karpiukų, kurie vasarą jau sieks bent po 300 gramų.

Be to, Daugų žuvininkystės ūkio tvenkininkai pernai išaugino 600 centnerių dvimečių karpių, kurių bendrasis svoris per ateinančią vasarą turėtų padidėti maždaug iki 2,000 centnerių, o palankiomis sąlygomis ir daugiau. Ūkio tvenkinių darbininkai žino, kad ir dalį iš 2,64 milijono pernai išauginto mailiaus vasarą teks auginti iki realizuojamo svorio. Uždavinys nelengvas, bet vykdomas. Karpiukai į žiemojimo tvenkinius buvo suleisti didesnio svorio negu ankstesniais metais. Visi rūpinosi, kad po ledu žuvims netrūktų deguonies, neapniktų parazitai ir pan.

Siemetiniai Daugų žuvininkystės ūkio tvenkinių šeimininkų užmojai ne mažesni už pernykščius. Juos įvykdyti bus nelengva, tačiau, kai kolektyvus darbštus, jokia nešta nesunki. Karalevičius

LITERATŲ DRAUGYSTĖS VAKARAI

Tarybų Lietuvoje dvi dienas viešėjo grupė latvių rašytojų. Kartu su Lietuvos poetais jie dalyvavo abiejų tautų literatų draugystės vakaruose, kuriais buvo pažymimas Tarybų valdžios atkūrimo Lietuvoje ir Latvijoje 40-metis.

Meno darbuotojų rūmuose vakare savo kūrybą skaitė latvių poetai D. Avuotina, A. Lisovska, M. Čaklajis. Su latvių klasikinės ir dabartinės poezijos vertimais vakaro dalyvius supažindino Lietuvos TSR liaudies akademikas K. Korsakas, liaudies poetas Just. Marcinkevičius, poetai J. Vaičiūnaitė, A. Baltakis, E. Matuzevičius, M. Martinaitis, Vilniaus jaunimo teatro aktorius R. Butkevičius.

Latvių rašytojai taip pat lankėsi Utenos rajone.

"ZINIJS" DRAUGIJA

Platų ir atsakingą ideologinį darbą atlieka Lietuvos TSR "Zinijos" draugija. 45 tūkstančiai jos narių—mokslininkai, kultūros ir švietimo darbuotojai, liaudies ūkio specialistai, gamybos pirmūnai ir novatoriai—per metus perskaito daugiau kaip 300 tūkstančių paskaitų. Draugijos nariai, ištikimi partijos pagalbininkai, skleidžia masėse politines ir mokslo žinias, komunistiškai auklėja darbo žmones.

Vėnės, gegužės 29, 1980

Lietuvoje pradėjo gaminti korektūros popierių

Turbūt kiekvienas, kuris spausdina rašomąją mašinėlę, pajunta apmaudą, kai staiga pirštas pataiko ne į tą klavišą. Nuolat reikia trinti arba skusti. Žinoma, tai gadina popierių, klaidų pėdsakai vis vien matyti. O kartais dėl kelių klaidų tenka išmesti visą lapą ir perrašyti jį iš naujo.

Šių nemalonumų išvengti padės nauja Kauno J. Janonio popieriaus fabriko produkcija. Šis fabrikas gerai žinomas šalyje. Jo pagaminame popieriuje buvo spausdinama Didžioji tarybinė enciklopedija, Pasaulinės literatūros biblioteka. Tai vienintelė šalies įmonė, gaminanti popierių kai kuriems dauginimo, elektrofotografijos aparatams. O štai dar viena naujiena—korektūros popierius.

Dabar suklysti nebaisu. Reikia uždėti ant nereikalingos raidės šio popieriaus skiautele, stuktelėti per tą klavišą, ir raidė išnyks. Jos vietoje galima įrašyti reikiama.

Viena paprasto popieriaus pusė padengta titano dvideginio ir polimerinio priedo pigmentiniu sluoksniu. Sudavus į klaidingą raidę, pigmentinis sluoksnis nubyra ir uždažo klaidą.

Šis popierius sukurtas pirmą kartą Tarybų šalyje Centrinio popieriaus mokslinio tyrimo instituto techninio popieriaus skyriuje. Jo gamybos technologiją sukūrė skaičiavimo ir dauginimo technikos popieriaus laboratorijos darbuotojai, vadovaujami technikos mokslų kandidato V. Smirnovo. Ši laboratorija yra čia pat fabrike.

Naujo popieriaus bandomoji siunta išbandyta Maskvos rašomųjų mašinelių gamykloje, TSRS valsty-

biniam televizijos ir radijo komite, savaitraščio "Literaturnaja gazeta" redakcijoje, kitose įstaigose ir organizacijose. Visur popierius gerai įvertintas—jis prilygsta geriausiems užsieniui pavyzdžiams.

Dabar fabrike ruošiamasi serijiniu būdu gaminti korektūros popierių. Šiomet popierius bus pradėtas gaminti 35x70 milimetrų dydžio lapeliais, po 50 susegtais į nedidelę knygele. 1980 metais bus pagaminta 500 tūkstančių tokių "knygelių". Korektūros popierius, Maskvos rašomųjų mašinelių gamyklos duomenimis, padės sutaupyti apie 13 milijonų rublių.

Los Angeles, Cal.

1980 m. gegužės 2 dieną Kaiser liginėje mirė Berta Klimas, išgyvenusi 66 metus. Berta Klimas-Galinauskaitė gimusi Baltimore, Maryland. Nuo jaunystės su tėvais priklausė pažangių lietuvių organizacijoms. Persikėlus gyventi į Cleveland, Ohio, aktyviai veikė LDS jaunuolių tarpe. Ieškodama geresnio klimato, dėl pašlijusios sveikatos 1947 m. atvyko į Los Angeles, Cal. Čia veikė LDS Miksmasters, čiagių lietuvių tarpe. Pastaraisiais metais iki mirties buvo Los Angeles LDS 35 kp. Finansų sekretore. Taigi, visą savo amžių buvo susirišusi su lietuvių veikla.

Ją lydėjo žiauri vėžio liga. Buvo tris kartus operuota. Ta liga galų gale nutraukė jos gyvybę. Kadangi Bertos motina gyvena 65 mylios nuo Los Angeles, Yucaipa miestelyje, tai ten buvo ir laidotuvs. Būrelis apylinkės lietuvių paladėjo ją ten, iš kur niekas nebe grįžta. Atsisveikinimo kalbas pasakė V. Raila angliškai ir Kostas Urnežis lietuviškai. Paliko dideliame nuliūdime Bertos senutė motina Petronė Matelienė, seserys Alice Hale, San Jose, Cal. ir Maxine Milota Cleveland, Ohio.

Po laidotuvių apeigų velionės palaikai buvo vėliau sukremuoti. Dalyviai buvo pakviesti į motinos Matelienės namus užkandžiams. Motinai ir seserims pareikšta užuojauta. V. R.

MŪSŲ LAIKRAŠTIS "VILNIS"

Kalbėjime atvirai, mūsų laikraštis "Vilnis" nebe toks laikraštis, koks buvo jo kūrimosi ir klestėjimo metais, ir nebe visiškai toks jo uždavinys Amerikos pažangiajai lietuvių visuomenei, koks buvo tada. Tačiau ideologiniu atžvilgiu jis tebėra darbo žmonių laikraštis, tebėra taikos, demokratijos ir socialinės pažangos avangarde kaip buvo nuo pat jo įsikūrimo dienų.

Laikraščio kūrimosi ir klestėjimo metais "Vilnis" svarbiausias uždavinys buvo—sunkiai "įkandantį" anglų kalbą lietuviams darbininkus informuoti gimtąja lietuvių kalba apie klasių kovą, telkti į Amerikos darbininkų gretas kovai už geresnį gyvenimą, už demokratines laisves, rasinę lygybę, taipgi, kad nemokantys anglų kalbos lietuviai darbininkai kartu su visa Amerikos darbininkų klase neštų klasių kovos idėją, vedančią į visuotiną darbininkų pergalę.

Nemažas uždavinys laikraščio "Vilniai" tada buvo irgi—organizuoti Amerikos lietuvius į kultūrinės, savišalpinės ir politinės lietuviškas organizacijas tokias, kad jose klestėtų socialistinio turinio tautinė savišvieta. Daugely Amerikos miestų pasklidusius lietuvius imigrantus reikėjo telkti į vienalytį Amerikos pažangių lietuvių judėjimą už didžiulį darbo žmonių idėjas.

Dauguma Amerikos lietuvių tada dar tebebuvo "grinoriai". Neseniai paliktos giminės Lietuvos vaizdai, gyvenimas, palikti tėvai, broliai ir seserys tebestovėjo jų akyse gyvi. Rūpėjo paliktų savųjų likimas caro priespaudoje, paskui karo pergyvenimai, naujas gyvenimas atėjus į valdžią sufašistėjusiai buržuazijai. Laikraštis "Vilnis", būdamas pažangių Amerikos lietuvių laikraščiu, negalėjo ignoruoti savo skaitytojų rūpesčių. Skyrė išsias skiltis ir atskirus skyrius informacijai apie darbo žmonių visapusišką gyvenimą Lietuvoje buržuazijos valdymo sąlygose. Laikydamasis proletarinio solidarumo principu, skatino pažangius lietuvius padėti Lietuvos darbo liaudžiai kovoti už išsilaisvinimą, už nuvertimą fašistinio režimo ir atstatymą darbo liaudies valdžios.

Amerikos pažangūs lietuviai tada buvo jauni, pačiame žmogaus amžiaus žydėjime. Organizacijų narių susirinkimai, mitingai, renginiai, piknikai būdavo masiniai. Laikraštis "Vilnis" ėjo kasdien didelio formato ir mažiausia šešių puslapių, o kai kada net aštuonių ir dvylikos. Laikraštyje būdavo ir moterų, ir angliški, ir kolonijų skyriai. Į juos rašydavo kelios dešimtys korespondentų iš įvairių miestų ir kolonijų.

Dabar to nebėra. Išmirė pajėgiausi redaktoriai, nuėjo į kapus visa eilė laikraščio darbuotojų veteranų, bendradarbių, laikraščio rėmėjų. Skaitytojų gretos išretėjo, dauguma slegia senatvę, ligos. Bet laikraštis "Vilnis" vis tiek tebegyvuoja, nežiūrint kad nebe toks didelis ir suretėjęs iki dvisavaitinio.

Nūdien laikraščio "Vilnis" didžiausiu uždaviniu yra—informuoti skaitytojus, kas dedasi Amerikos lietuvių senojoje tėvynėje Lietuvoje, ko nėra nė viename kitame lietuviškame laikraštyje, išskiriant "Laisvę". Todėl nė truputį nenuostabu, nors daug Amerikos lietuvių neprenumeruoja laikraščio, ypač naujieji ateiviai (dypukai), bet laikraštis tarp jų eina iš rankų į rankas. Jie nori žinoti apie Lietuvos ekonominę, kultūrinę ir mokslinę gyvenimą. Saviems nacionalistiniams laikraščiams jie netiki, kai ten žinios apie Lietuvą yra apversotos aukštyn kojomis. Laikraštis "Vilnis" kaip savo nuolatinius skaitytojus, taip juos patenkina.

Svarbią rolę laikraštis "Vilnis" dar atlieka informuodamas apie kitose kolonijose gyvenančius pažangius lietuvius, jų organizacijas ir visuomeninį judėjimą. Taipgi dar vis tebeinformuoja apie klasių kovą, apie einantį socializmo kryptimi pasaulį ir žlungantį senelį kapitalizmą. Kiek išgali, tebekelia taikos, demokratijos ir socialinės pažangos vėliavą drauge su angliška pažangia spauda, kurią senosios kartos lietuviai, jau laisvai "įkandantys" anglų kalbą, skaito lygiai kaip "Vilnį". J. Žaliukas

Velionė Paulina Urbon nepamiršo gimto krašto

Miami, Fla., po sunkios ligos mirė šviesaus supratimo lietuvaitė, LLD 75 kuopos narė ir pažangios spaudos rėmėja Paulina Urbon. Jos jautrioji širdis sustojo plakusi 1980 m. balandžio 19 d.

Paulina gimė Lietuvoje, Panevėžio rajone, Klovainių apylinkėje, Getaičių kaime. Dar visai jauna atvažiavo į Ameriką ir apsigyveno Philadelphia, Pa., pas tetą. Įsidarbino audimo pramonėje.

Prasidėjus karui ir moterims stojus prie sunkių darbų dirbtuvėse, Paulina nuvažiavo į Detroit, Mich., ir įsidarbino geležies dirbtuvėje prie "Punch Press".

Persikėlus į Miami, Fla., nusipirko namelį ir kiek žemės. Laikui bėgant, žemės kaina pakilo, ji ją pardavė už aukštą kainą ir tuo būdu nemažai uždirbo.

Velionė buvo ne tik LLD 75 kp. narė, bet ir sueigų lankytoja, taipgi Lietuvių Socialio klubo narė.

Svarbu, tai, kad ji neužmiršo savo gimtojo krašto. Prieš 6 mėnesius prieš mirtį, ji pasiuntė į Lietuvą \$34,000. Vilniaus universitetui ji dovanojo \$16,500 ir Onkologiniam Institutui, kurs tyrinėja vėžio ligą, ji pasiuntė \$17,500. Ten pinigai buvo priimti.

Velionė paliko liūdinčią sesutę Katryną Žiemis, gyvenančią Little Rock, Ark., ir sesučių bei brolių vaikus Lietuvoje.

Velionės palaikai buvo sukremuoti, nes ji to pageidavo.

Lai jos kilnus atminimas bus gyvas visų ją pažinusių. M. N.

1980 m. balandžio 7 d. Vilniuje, Meno darbuotojų rūmuose, įvyko pažangiųjų JAV lietuvių laikraščio "Vilnis" šešiasdešimtmečio iškilmingas minėjimas. Nuotraukoje: grupė iškilmingo minėjimo dalyvių.

V. Gulevičiaus ir A. Sabaliausko nuotr.

Sveikinimas

Sveikinu "Vilni" ir 60-mečio jubiliejaus proga ir jos visą kolektyvą, skaitytojus ir rėmėjus. Iteikiu paramos \$100.00.

Skaitau "Vilni" nuo pat jos išėjimo, 1920 m. Taipgi trokštu, kad ji dar tiek metų gyvuotų. Aš jau nebesulauksiu jos antro jubiliejaus, tai čia noriu aprašyti savo gyvenimą nors trumpai.

1913 m. atvykau į Ameriką ir apsigyvenau Norwich, Conn. Čia išmokau šilką austi. Po metų nuvykau į Lawrence, Mass., ir gavau darbo prie vilnonių audimų. Pirmam kare mums reikėjo austi vilnonių audimų kareiviams. Man tas nepatiko, nes aš buvau priešinga karui. Salia manęs audė Keidė Kulbiūtė.

Abidvi nutarėme visus audėjus išvesti į streiką ir reikalauti daugiau pinigų. Dar prisikalbinom vieną žydą ir lietuvi. Vieną gražų rytą sustabdėm visas 8 mašinas. Užimas tuojau sumažėjo. Mes išbėgome į dirbtuvės vidurį ir pradėjome šaukti streiką. Nubėgom į kitus aukštus taip pat šaukdami, kad eitų laukan. Ta dirbtuvė neturėjo unijos.

Didžiama darbininkų buvo vokiečiai ir prancūzai. Jie užkamandavo eiti į jų svetainę ir ten išrinko komitetą, kuris praneštų bosui ko mes norime. Iš lietuvių įėjo į komitetą Gričiūnienė, ji gerai kalbėjo angliškai, o mes streiko išvedėjai nemokėjome angliškai.

Streikavom apie 4 savaites. Laimėjome. Pakėlė 20 centų jardiui.

Lawrence, Mass. priklausiau prie Socialistų kuopos, ALDLD, Birutės Draugystės ir Aido choro. Prisidėjau prie pirkimo Maple Park, kur mes progresyviai rengdavom piknikus ir prakalbas. Turėjome daug narių. Birutės draugystė prisidėjo prie Lietuvių Moterų susivienijimo. Aš buvau kp. sekretorė.

1919 m. atvykau į ALDLD suvažiavimą Brooklyne ir ten pasilikau. Be kitų progresyvių organizacijų istojau į siuvėjų uniją. Čia daug veikiau. Buvau išrinkta į šapos komitetą ir į unijos komitetą. Kai darbdavys norėdavo išvaryti darbininką, mes atskirai kiekvieną nusi-skundimą išklausydavome ir nusprenddavome kieno kaltė. Iš moterų aš tik viena buvau tarp 11 vyrų. Dideliuose unijos susirinkimuose aš irgi tik viena kalbėdavau už moteris. Mat, kaip tik darbai sumažėdavo, tai moteris pirmiausia paleisdavo iš darbo. Ar ji buvo ištekejus ar netekėjus, skirtumo nebuvo.

1923 m. lapkričio 23 d. ištekejau už K. Vidiko, "Laisvės" redaktoriaus. Po 3 mėnesių išvykau į

American International College, Springfield, Mass., mokytis, nes aš Lietuvoje neturėjau progos lankyti mokyklos. Dar prieš vestuves K. Vidikas man pažadėjo leisti mane į mokyklą ir padėti man mokytis. Du metu mokinaus pradinė, 4 metus vidurinėje.

1931 m. grįžau į Maspethą, kur Vidikas gyveno mažame kambarelyje. Buvo nedarbo laikas, depresija. Darbo buvo sunku gauti, tad išėjau į Bushwick ligoninę mokintis slauge. Gavau kambarį, maistą ir 10.00 dol. į mėnesį, bet ketvirtam mėnesyje vieno raštiško egzamino neišlaikiau.

Miss Smith, tos ligoninės superintendant, man sakė, jei nenoriu visus 3 metus mokintis, tai galiu ligoninėje dirbti kaip undergraduate slaugė ir tuo pačiu sykiu mokintis. Aš ir sutikau pasilikti. Tad gavau \$40 į mėnesį, valgį ir kambarį. Išdirbau ten 2 metus.

Laikai pablogėjo. Uždarė tą skyrių, kur buvau naktinė slaugė prie 6 ligonių. Tada dirbdavome 12 valandų. Nuo 7 iki 7 ryto. Po to nenorėjau dirbti kaip kitų slaugių pagelbininkė. Išėjau dirbti privačiai. Su Vidiku pas lietuvius nuomavome kambarį. Paskiau pasimeme kambarių apartmentą ant 5 aukšto Brooklyne.

1940 m. Karosienė ir Mugienė važiuo iš CID Konvencijos ir kvietė mane važiuoti su jomis pamatyti Kalifornijos. Ir išvažiavau su jomis. San Francisco man labai patiko. Po mėnesio kviečiau ir Vidiką atvažiuoti. Bet jis atsisakė, kad nenori "Laisvės" palikti.

San Franciske išmokau dirbti dantis, ir dirbau kaipo dantų technikė laboratorijoje apie 2 metus. Nepatiko, kad aš tik viena moteris buvau, o taip visi vyrai. Aš ir vėl grįžau dirbti į Švento Jono ligoninę. Man visada patiko darbas prie ligonių.

1954 m. atvykau į Bostoną ir ištekejau už dr. Jono Repšio.

Nuo K. Vidiko skyrybas jau turėjau nuo 1952 m., bet mes pasilikome geri draugai liki jo mirties. Susirašinėjome.

Bostone niekur kitur nedirbau, tik buvau namų šeimininkė ir gydytojo pagelbininkė. Turėjau daugiau laiko veikti tarp progresyvių lietuvių.

1966 m. dr. J. Repšys mirė, ir aš likau našlė. Kad nenuobodžiaučiau, ėmiau kursą Famous Artists School, Westport, Conn. Per 3 metus ir gavau Certificate kaip baigusi Fine Arts Painting. Lančiau ir kitas mokyklas. Truputį perbrangus, bet tai geriausias užsiėmimas senatvėje.

Elizabieta Vilkaitė, Wilkes, Repshis

Detroit, Mich.

BIZNIERIAI

Lietuviai biznieriai-investatoriai gegužės 10 d. Servit ir Ruth Gugų namuose turėjo savo mėnesinį susirinkimą. Susirinkimas buvo įdomus. Po susirinkimo visi nariai dalyviai buvo pavaišinti skaniais valgiais, kuriuos prirengė namų šeimininkė Ruth Gugas.

MOTINŲ BANKETAS

Sekmadienį gegužės 11 d. Detroito Lietuvių Klubas surengė banketą pagerbimui motinų. Klubo šeimininkai patiekė skanius pietus. Ypačiai visiems patiko namie darytos dešros su kopūstais. Tai padarė mūsų ekspertai Pat ir Mike Stunkskai. Buvo trumpa programa, o paskui visi ilgai svečiavosi. Bankete matėsi daug jaunuolių. Buvo didelis būrys iš Kanados. Diena buvo skaisti ir šilta, bet viduje klubo buvo dar gražiau.

SEIMO DELEGATAI

Savo mėnesiniame susirinkime LDS 21 kuopa išrinko delegatus į seimą, kuris įvyks rugpjūčio 15 ir 16 dienomis New Yorko valstijoje. Detroito kuopą atstovaus Ruth Gugas, Ruth Palevich Price, Tony ir Millie Vasaris ir Bertha ir Tony Rye. Visi nuoširdūs LDS veikėjai ir tikime, kad seime jie bus darbingi.

IŠVAŽIAVO

Detroito Lietuvių Klubo vice-pirmininkas John Smith ir jo žmona Estelle sekmadienį gegužės 18 d. išskrido į Hawaii salas. Mūsų muzikė Estelle Smith pergyveno sunkią operaciją, bet gerai pasisekė. Atgaut sveikatai ir atostogoms išvyko į Hawaii salas. Linkime jiems linksmy atostogų ir laimingai sugrįžt prie organizacinių darbų.

LAIMEJO

Motinų bankete LDS bowleriai išleido tris butelius sukėlimui pinigų turnyrui. Bilietus pardavinėjo Birutė Palevich Price ir Albena Nausėda Lyben. Laimėtojais buvo Simonas Ivanauskas, Vincas Kirvela ir Valentinas Kavaliukas.

MALONU BUVO PADRAUGAUTI SU MIELA VIEŠNIA

Daugeliui iš mūsų teko pažinti ir draugauti su miela Nancy Gordon, kai ji gyveno Cikagoje. Jau eilė metų, kai ji apleido Cikagą ir pastoviai apsigyveno Mesa, Arizona. Bet jos mintys dažnai lekia į Cikagą ir joje paliktus jaunystės draugus.

Balandžio 19 d. Nancy Gordon atvyko į Chicagą ir sustojo pas jos mylimo jau mirusio vyro Jack Gordon motiną Marcella Gužauskienę. Kitą dieną ji dalyvavo Emily ir Peter Wallers penkiasdešimtųjų vedybinio gyvenimo metinių puotoje, o balandžio 27 d. dalyvavo "Vilnies" 60 metų jubiliejiniame bankete, kur susitiko su daugeliu savo senų draugų, su kuriais Cikagoje dainavo choruose ir veikė pažangiajame judėjime.

Po didžiosios "Vilnies" iškilos Nancy su savo senais draugais Al ir Estelle Malish buvo nuvykusi pas juos Colon, Mich., pasisvečiuoti.

Gegužės 1 d. Nancy svečiavosi pas Helen Bordner, o gegužės 3 d. juodvi dalyvavo "Vilnies" direktijos posėdyje. Po posėdžio šios

TĖVŲ BANKETAS

Pagerbėm motinas, o dabar gerbime tėvus. LDS 21 kp. rengia banketą pagerbimui tėvų. Įvyks tuojaus po LDS kuopos susirinkimo sekmadienį-birželio 15 d. Detroito Lietuvių Klubo patalpose, 4114 W. Vernor Highway. Banketą prirengs naujos šeimininkės ir tikime, kad bus nepaprastas banketas. Visi būkime Tėvų bankete ir pagerbkime juos. Sefanija

Lietuvių Apšvietos Draugijos nutarimai

Kaip jau buvo spaudoje rašyta, Lietuvių Apšvietos draugijos susirinkimas buvo gegužės 10 d. Atsilankė nemažai narių. Be kitų svarbių reikalų, buvo svarstyta "Vilnies" pastato reikalai. Pasirodo, kad po už pereitų metų didelio sniego liko pažeistas "Vilnies" pastato stogas. Nežiūrint, kaip rūpestingai drg. Juozas Budris bando stogą lopyti, bet juo tolyn, tuo labiau prasiveržia vanduo. Ilgiau laukti neįmanoma, tai prieita prie išvados, kad teks dengti stogas. Reikalingas ir salėse remontas.

Trumpai suglaudus, kad namas nesugriūtų, turime jį taisyti, o tam reiks nemažai pinigų.

Tikiu, kad šį klausimą turėtų padiskutuoti ir dalininkų suvažiavimas.

Palikta valdybai nutarti ir sušaukti sekantį draugijos susirinkimą. N. De S.

Ex Mainierių klubo narių žiniai

Primenu Ex Mainierių Draugiško klubo nariams, kad mūsų sekantis susirinkimas bus birželio 21 d. 12 val. dieną "Vilnies" salėje. Svarbu, kad nariai dalyvautų ir apsvarstytų klubą liečiančius klausimus. Mes žinome, kad mūsų klubo daugumas narių senyvo amžiaus ir daug darbų atlikti jau nepajėgia, bet jei visi suglaustum pečius, tai nėra mažiausios abejonės, kad suruoštume kokį renginį ir visi draugiškai pasikalbėtume, pasidalintume mintimis apie klubo ateitį ir išvystymą didesnės veiklos.

Lauksiu skaitlingo narių atsilankymo į šį susirinkimą. J. Feiza

žinutės rašytojui teko proga abi drg. Helen ir Nancy parvežti pas H. Bordner. Nancy ir Helen prašant, gegužės 4 d. abi nuvežiau į Lietuvių Tautines kapines, kur aplankėme savo mylimųjų kapus. Nancy papuošė savo vyro Jack Gordon kapą ir Andriulį šeimos kapus. Taipgi Helen papuošė savo dukros ir tėvelių kapus.

Gegužės 5 d. Nancy Gordon vežiau pas jos sesutes į Skokie, Ill. Apsukome ir tas Cikagos dalis, kuriose Nancy ir man teko pačioje jaunystėje ir net vaikystėje gyventi ir lankyti tas pačias mokyklas. Kiek gražių prisiminimų teko prisiminti ir tarsi grįžti į tas malonias dienas...

Atsisveikinant su viešnia, buvome jos užkviesti apsilankyti pas ją liepos ar rugpjūčio mėnesyje. Padėkojome už kvietimą ir, labai galimas daiktas, kartu su Bordner šeima galėsime tai padaryti, tai yra aplankyti tą mielą viešnią, drauge Nancy Gordon. John Feiza

Vilnis, gegužės 29, 1980

ROSELANDIETĖS ŠAUNIAI ATŽYMĖJO MOTINOS DIENĄ

Gegužės 5 d. buvo Roselando Lietuvių Moterų klubo narių susirinkimas. Smagu pasakyti, kad šis susirinkimas buvo labai skaitlingas. Gal ir dėl to, kad po jo buvo atžymėta Motinos diena.

Pirmininkė P. Valentienė 1 val. po pietų atidarė susirinkimą ir vedė tvarką. Pirmiausia pasveikino narsės Motinos dienos proga.

Valdyba davė išsamų raportą iš savo veiklos. Pažymėjo, kad atliko visus darbus, kurie buvo jai paskirti.

J. Urmonienė pranešė, kad laikraščio "Vilnius" salėje ir atsiklausė narių, ar nereikėtų pasveikinti suvažiavimą ir paremti laikraštį pinigais. Nutarta pasveikinti "Vilnius" suvažiavimą ir įteikti paramos \$25. Į suvažiavimą išrinkta delegatė Millie Kancerienė. Prie pasveikinimo dar prisidėjo Mary Liepa su \$500.

Skaitytas velionės Radišauskienės brolio M. Budrio padėkos laiškas už dalyvavimą laidotuviuose ir J. Pukienės dukros Julijos Virega padėka už gražų klubiečių dalyvavimą laidotuviuose ir išreiškimą užuojautos.

Susirinkime dalyvavo miela klubietė, kuri pastaruoju metu gyvena St. Petersburg, Fla., Mikalina Rut-

kauskienė. Ji įteikė nuoširdų sveikinimą klubo narės Veros Kasparienės, taipgi įteikė dovaną nuo Veros \$5 ir dar pati Mikalina nuo savęs įteikė klubui dovaną \$5.

Nutarta įdėti į laikraštį "Vilnius" mirusių narių prisiminimą apmokant \$20.

Atžymėta šių narių gimtadieniai: Anna Parada, Onos Vaitulionienės, Agnės Deikienės. Joms palinkėta ilgo ir sveiko amžiaus ir sudainuota "Ilgiausių metų".

Po klubo reikalų atžymėta Motinos diena. Drg. Agotelė Druškie- nė labai vykusiai padeklamavo porą eilėraščių pritaikintų Motinos dienai. Po to Birutė Rasinskienė pasakė kalbą. Birutės kalba buvo puiki. Klausytojų akyse matėsi ašarų.

Po programos buvo draugiškas pasivaišinimas. Vaisių buvo daug ir įvairių, nes pačios narės jų daug atnešė.

Sis gražus pobūvis bus ilgai atmenamas.

Sekantis susirinkimas bus birželio 2 d. 12:30 val. po pietų Anielės salėje, 4500 So. Talman Ave. Prašau visas narses šiame susirinkime dalyvauti. Turėsime pasitarti, ką veiksime vasarą.

Sekretorė J. Urmonienė

Kultūrietės supranta spaudos darbą

Artėjant laikraščio "Vilnis" jubiliejiniam suvažiavimui, tenka pasakyti, kad Amerikos Lietuvių Moterų Kultūros draugija visuomet veik pirmoji pribūna su pinigine parama. Štai jubiliejinio banketo proga įteikė laikraščio \$100 paramos. Artėjant 60 dalininkų suvažiavimui, kultūrietės vėl paskubėjo su kita šimtaine. Kitaip sakant, per mėnesį "Vilnius" paramai įteikė porą šimtų dolerių. Jei kitos organizacijos taip laikraščiu rūpintųsi, tai "Vilnius" gyvavimas dar būtų užtikrintas ilgam.

Sia proga noriu priminti, kad sekantis kultūričių susirinkimas bus birželio 17 d. 12 val. dieną "Vilnius" salėje. Prašau narių skaitlingai atsilankyti ir pagalvoti, ar darysime susirinkimų pertrauką ar tęsime darbą per visą vasarą, kaip kad dirbome praityje.

Kultūrietė

Lauksime svečių iš Pittsburgho

Gegužės 7 d. teko pasikalbėti telefonu su Onutė Miller (buvusia Remeikiene) ir jos sūnumi Vytautu Remeikiu. Jie abu buvo gerai nusiteikę. Onutė pasidžiaugė, kad jos sūnus jau išėjo į pensiją, tai dabar jai mažiau tenka rūpintis namų ruoša, kurią nevisai pajėgianti atlikti. Tad viskuo rūpinasi Vytautas.

Užklausus, kaip tvirti sveikatoje, atsakė, kad kol kas laikosi. Jei sveikata nepablogėsianti, tai gal šią vasarą jiedu atvyks į Čikagą aplankyti savo senų pažįstamų bei idėjos draugų.

Beje, priminė, kad ruošiasi pasveikinti "Vilnius" dalininkų suvažiavimą ir prisidėti su pinigaiska parama. Prašė pasveikinti vilniečius ir palinkėti visiems geros sveikatos ir dirbti, kad dar ilgai "Vilnis" gyvuotų.

Julija M.

Vilnis, gegužės 29, 1980

LAIKRASČIO SKAITYTOJŲ DESIMCIAI DIENŲ

Ekskursija į Tarybų Lietuvą

Grupė iš Čikagos išvyks liepos 2 d. ir grįš liepos 17 d.

Kaina: \$1,380. Tačiau, keičiantis dolerio kursui, iki liepos mėn. gali truputį pasikeisti ir kaina.

Prašome visus, kurie norite važiuoti, greit užsisakyti vietą, prisiunčiant \$100 užstatą. Cekį išrašykite American Travel Service Bureau vardu.

Visais kitais reikalais kreipkitės į "Vilnius" administraciją, 3116 So. Halsted, Chicago, IL 60608.

LDS 2-ROS APSKRITIES KUOPŲ NARIŲ ŽINIAI

Jau buvo spaudoje pranešta, išsiuntinti laiški kuopų fin. sekretoriams, kad LDS 2-ji apskritis šaukia kuopų atstovų konferenciją birželio 1 d., 10 val. ryto, "Vilnius" salėje. Kaip jau žinoma, pastarojoje LDS 2-ros apskrities kuopų konferencijoje 1979 m. spalio 28 d. "Vilnius" salėje skubant baigti konferencija, nesuspėta išrinkti pilnas komitetas. Komitete pasiliko Isabelle Peters, Eva Sankus ir Julija Marazienė. Sėkmingesniai veikimui būtina turėti pilną ir veiklų apskrities komitetą.

Pasitikime, kad kuopų valdybos ir nariai supras būtina reikalą ir prisius pilną skaičių delegatų.

Nepamirškime, kad šiais metais vyks LDS seimas ir bus išleistas jubiliejinis albumas—žurnalas. Jo klausimas bus svarstomas ir šioje konferencijoje.

Mieli delegatai, prašome iš anksto tuos klausimus apgalvoti ir konferencijoje išdėstyti savo planus sėkmingesniai tų darbų atlikimui.

Apskrities likusis komitetas:

I. Peters,
E. Sankus,
J. Marazienė

"VILNIUS" DIREKCIJOS TARIMAI

Gegužės 3 d. buvo, "Vilnius" bendrovės direktorių tarybos posėdis, į kurį atsilankė veik visi direktoriai. Pirm. Jonas Copin atidarė posėdį ir pakvietė narius išsireikšti, kaip patiko jubiliejinio banketo eiga ir t. t. Visi sakė, kad visas buvo puikiai sutvarkyta ir patenkinti banketu. Dėkojo komisijai už puikiai atliktą darbą.

Helen Bordner davė dviejų mėnesių finansinį raportą ir pažymėjo, kad juodu su Julium Urbiku baigia laikraščio knygas suvesti ir visus raportus paruošti suvažiavimui.

Redaktoriai reportavo, kad darbas eina tvarkingai. Pasidalinti suvažiavimo rengimo darbai. Suvažiavimas bus birželio 8 d. 10 val. ryto "Vilnius" salėje. Sudaryta komisija, kuri rūpinsis suvažiavimo banketu.

Išrinkta knygų patikrinimo komisija iš šių direktorių: F. Vaitkaus, J. Patecko ir A. Pauliukienės.

Sekantis posėdis bus po suvažiavimo. Sekr. J. M-nė

OLGA MARTIN BUVO RIMTAI SUSIRGUSI

Drg. U. Juodaitienė sakė vyksianti aplankyti dukros Olgos Martin. Olga po "Vilnius" jubiliejinio banketo buvo susirgusi plaučių uždegimu ir net 10 dienų buvo ligoninėje. Dabar jau grįžo į namus ir sveiksta. Gaila, kad tos nelabosios ligos kankina mūsų drauges.

Linkėtina Olga visiškai sutvirtėjimo ir daugiau nesirgti. V-tė

DAINUOS "LAKŠTUTĖS"

Kaip žinia, šiemet laikraščio "Vilnius" dalininkų suvažiavimas įvyks birželio 8 d. "Vilnius" salėje. Atlikus suvažiavimo darbus, po pietų vyks banketas.

Džiugu pažymėti, kad bankete meninę programą sutiko atlikti plačiai žinomos čikagietės "Lakštutės". Gražiai jos pasirodė laikraščio jubiliejiaus minėjime, šį kartą ketina pasirodyti dar gražiau.

Kokias dainas atliks, neteko sužinoti, bet nešykštės banketo dalyvių palinksinti. X.

"VILNYJE" LANKESI B. GORBULSKIS

Amerikoje svečiuojasi muzikas kompozitorius iš Lietuvos Benjaminas Gorbulskis. Jis gimė 1925 m. Kaune, o Vilniuje baigė muzikos mokslus. Sukūrė operą "Frank Kruk", penkias operetas, daug įvairių kūrinių muzikos instrumentams. Lietuvoje jis yra plačiai pasireiškęs kaip lengvo stiliaus dainų kūrėjas. Vien tų dainų jis parašė jau daugiau kaip penkis šimtus. Jo dainos plačiai dainuojamos ir ypač mėgiamos jaunimo.

Komp. B. Gorbulskis savo dainas rodo drg. Helenai Bordner.

Kompozitorius yra labai draugiškas, visada pilnas jumo ir optimistiškų nuotaikų.

"Vilnyje" jį globojo drg. Helen Bordner. "Vilnyje" rado kolektyva —berengiantį naują laikraščio numerį. Susipažino su žmonėmis, su jų darbu ir darbo sąlygomis. Drg. Helenai ir kitiems "Vilnius" dainos mėgėjams padovanojo pluoštą savo dainų.

Prieš du metus kompozitorius lankėsi Australijoje. Ten susidarė grupė dainininkų, su kuriais Gorbulskis lankė lietuvių kolonijas ir išleido trijų plokštelių albumą. Dabar į "Vilni" jis užsuko pabuvojęs Kalifornijoje, kur lietuviai išleido dvi jo kūrybos plokšteles.

Buvo malonu komp. Gorbulskį pažinti ir nors trumpai su juo pabuvoti.

PAIEŠKOJIMAS

Gerbiama Redakcija

Rašau Jums tikėdamosi per Jūsų laikraštį surasti savo brolių Vinčą Zaremą, sūnų Mykolo ir Mortos. Mano brolis gimęs Lietuvoje, Trakų apskrityje, Pustakiemio kaime. Lietuvą apleido būdamas 18 m. a. apie 1905-10 metus. Anksčiau susirašinėjome. Rašė, kad vedęs, žmonos vardas Ona, paėjusi iš Suvalkijos. Sūnų vardai: Antanas ir Leonas.

Jei kas žinote apie mano brolių ar jo šeimą, prašau man parašyti:

Anastazija Dzeduluinienė-
Zarembaitė
Liejyklos 11/23-1
Vilnius 232000
Lithuania USSR

Helen Beadal atliko didelę pareigą

Balandžio 19 d. Helena Beadal su drg. Helen Bordner nuvažiavo į Lietuvą Tautines kapines paskutinį kartą palydėti savo mylimų tėvelių pelenus amžinam poilsiui į žemę.

Lygiai pirmą valandą palaidojė savo motiną Helen ir tėvelį Felix Beadalius prie jų paminklo.

Pilnai suprantu, ką Helena pergyveno, nes pats turiu palaidotus tėvelius ir du broliukus.

Miela Helena, žinok, kad pilnai suprantu tavo liūdesį ir skausmą, tad priimk mano Tau skirtus šiuos žodžius:

Mūsų mintyse mylimųjų atminimas
niekad nenumirs,
Jie irrašyti į gyvenimo knygą.
Mes visadą turėsime mintyse
Tas linksmas dienas,
Kada mes visi buvome drauge.
Tėvų meilingos šypsenos ir
dingingas rūpestis
Gyvens mūsų širdyje ant visados.
John Feiza

"Vilnies" dalininkų suvažiavimas ir banketas

"Vilnies" skaitytojai jau žinote, kad birželio 8 d. bus 60-tas "Vilnies" dalininkų suvažiavimas. Pradžiai 10 val. ryto. Vyks savose patalpose. Svarbu, kad ne tik dalininkai, bet ir organizacijos, kurios turi šėrus, atsiųstų delegatus. Taipgi nepašykštėtų ir piniginių paramos, jei norime, kad "Vilnis" dar ilgai vilniuotų.

Tuojuo po suvažiavimo, 1 val. bus skoningai paruošti pietūs, arba kaip mes įpratę sakyti, bus banketas. Kurie ir nėra šėrininkai, prašomi atsilankyti į banketą ir išklausti gražių kalbų, kurių netruks, nes tikimasi turėti svarbių svečių iš kolonijų. J. M-nė

MIRĖ LIETUVIAI

Gegužės 2 d. mirė Agota Mikulėnienė-Rimkutė, sulaukusi senatvės. Gimė Lietuvoje, Tauragės rajone, Gurklių kaime. Sioje šalyje išgyveno 65 m.

Gegužės 4 d. mirė Vytautas G. Bauža, sulaukęs 51 m. a. Gimė Lietuvoje, Sakių rajone, Slavinkuose. Sioje šalyje išgyveno 31 metus.

Gegužės 3 d. mirė Paulius L. Stališius, sulaukęs 42 m. a. Gimė Lietuvoje, Pikeliuose. Sioje šalyje išgyveno 31 metus.

Gegužės 7 d. mirė Agota Drazdienė, sulaukusi 83 m. a. Gimė Lietuvoje, Kaune. Sioje šalyje išgyveno 30 metų.

Gegužės 10 d. mirė Kazys Dudenas, sulaukęs 81 m. a. Gimė Lietuvoje, Linkmenyse, Vilniaus krašte. Sioje šalyje išgyveno 31 metus.

Mirusių narių pagerbimas

Amerikos Lietuvių Moterų Kultūros draugija su liūdesiu širdyje prisimena savo mirusias nares. Jos veikė, dirbo ir troško, kad draugija ilgai gyvuotų. Gerbia jas už jų kilnų darbą šios draugijos veikloje.

Lai Joms būna ramu ilsėtis šios šalies žemėje.

AMERIKOS LIETUVIŲ MOTERŲ
KULTŪROS DRAUGIJA

LIŪDNAS PRISIMINIMAS

Augusto Kazlausko

[Haverhill, Mass.] Mirė 1969 m. liepos 16 d.

Negailestingoji mirtis iš gyvųjų tarpo išplėšė mano mylimą vyrą Augustą. Tarsi paminklas stovi jo augintos eglės. Niekaip negaliu pamiršti, kaip Jis vaikštinėjo tais takais. Tos eglės primena man jo gražius darbus.

Lai Jam būna ramu ilsėtis amžinai, o aš Jo kapą lankysiu ir gėles sodinsiu iki mano širdis plaks krūtinėje.

MARY KAZLAUSKIENĖ - MARY SAMETIS

MIRUS

Bertha Klimas

LOS ANGELES, CALIFORNIA

Reiškiam gilią užuojautą jos motinėi P. Matelis, sesutėms Alice ir Maxine ir jų šeimoms, draugams ir pažįstamiems.

LDS - 35 KP.
Los Angeles, Cal.

DETROIT, MICH.

Mirus

Jim Umarui

Reiškiam gilią užuojautą jo anūkiui Henrikui Girniui ir šeimai gyv. Elektrėnuose, jo giminėms ir draugams Amerikoje ir Tarybų Lietuvoj. Apgailestaujame ir liūdime netekę malonaus draugo!

W. Akialis	V. Ignatavičius	A. Waitkunas
J. Roge	T. Masis	C. ir A. Mack
E. Stackwell	T. ir B. Rye	C. ir M. Tvaska
J. ir C. Rudys	A. Daukus	F. Ulinskas
I. Vizgirda	C. Litvin	J. Lipsky
P. Walantis	G. Janonis	A. ir A. Olin
E. Yuodaitis	A. Gilvydis	A. Kairaitis
W. ir L. Gugas	L. Reaume	S. ir R. Gugas
A. ir A. Litvin	A. ir I. Brazas	C. ir A. Garelis
M. Bacevich	G. ir B. Olin	E. ir A. Balchunas
R. ir A. Lyben	E. Ulinskas	M. Skaistis
J. ir S. Smith	A. Sharka	S. Racukaitis
A. Dimša	A. Klimavice	M. Raciunas
B. Klimas	A. Armalis	A. Baltuliai
M. ir P. Stunskas	S. Jodvalkis	V. Kirvela
A. ir E. Rye	T. ir M. Vasaris	M. Rudzevičienė
S. Masis	A. ir A. Stacey	J. Urbon
A. Dockus	J. Simpukas	P. Stackwell
A. ir J. Vane	M. Norush	R. Vizgirda
A. Tamol	S. Baltuliai	R. Jeske
G. Kodis	I. ir V. Soroka	A. ir J. Urbon
F. Yoshonis		A. ir S. Bubnelis

MIRUS

Sophie A. Gurkis-Rizlerytei

Reiškiu gilią užuojautą velionės vyrui Antanui, sūnams Thomas, Robert ir jo žmonai Gloria, dukrai Audrey, motinai Barborai, abiem sesutėm ir jų šeimoms, visiems 4 broliams ir jų šeimoms. Žinokite, kad ir aš kartu liūdžiu.

M. WASSEL
R. ir E. JORDAN

MIAMI, FLORIDA

Kapų puošimo dieną

Su širdgėla prisimename mirusius klubo narius. Per dešimtmetį negailestingoji mirtis iš mūsų tarpo išskyrė dideli skaičių mūsų darbščių narių, kurie veikė ir troško, kad taika gyvuotų.

Kol klubas gyvuos, visuomet Juos prisiminsime.

Lai Jiems būna amžina ramybė jų pačių pasirinktos antrosios tėvynės žemėje.

LIETUVIŲ SOCIALIS KLUBAS
2610 N. W. 119th St., Miami, Florida

PRISIMINIMAS MYLIMŲJŲ

Jau daugelis metų prabėgo, kai tūli mano mylimi giminės išsiskyrė iš gyvųjų tarpo, bet jų kilnus atminimas tebėra gyvas mano mintyse ir širdyje. Jis toks pasiliks iki mano širdis plaks.

Mylimas tėvelis JONAS MOCKUS mirė 1923 metais.
Sesutė BRONĖ (BERNICE) MOCKUTĖ mirė 1946 m.
Mamytė AGOTA MOCKIENĖ-BRIEDYTĖ mirė 1950 m.
(Palaidoti švento Kazimiero Lietuvių kapinėse.)

Švogeris ANTANAS KOSAITIS mirė 1969 metais.
Mylimas vyras ROBERT GRAGER mirė 1970 metais.

(Palaidoti Lietuvių Tautinėse kapinėse.)

Lai Jiems būna amžina ramybė!

MARY GRAGER